

תמלול ישיבת מליאת מועצה שאינה מן המניין

מיום רביעי, י"ז חשוון התשפ"ד, 1/11/2023

משתתפים:
1. חברי מליאה:

מ	שם הנציג	יישוב	נוכחות	מ	שם הנציג	יישוב	נוכחות
1	אושרת גני גונן	ראש המועצה	V	23	אלי פיטרו	כפר סירקין	לא נכח/ה
2	איתן יפתח	אלישמע	V	24	מירב זילברבוים	כפר מעש	לא נכח/ה
3	רחל רבר	אלישמע	V	25	עמנואלה קון	מגשימים	לא נכח/ה
4	גיא כהן	בית ברל	V	26	שחר עדי	מתן	V
5	שמוליק מריל	גבעת השלושה	V	27	ליאת זולטי	מתן	V
	איל מילר	גת רימון	V				
6	רונו ברקאי	גבעת חן	לא נכח/ה	28	גלי זמיר	נווה ימין	לא נכח/ה
7	נפתלי מלכיאל	גן חיים	לא נכח/ה	29	שירלי לופו חזן	נווה ירק	לא נכח/ה
8	צפריר שחם	גני עם	לא נכח/ה	30	דוד משה	נווה ירק	V
9	איל מילר	גת רימון	V	31	אמנון כהן	נחשונים	V
10	יום טוב אלקבץ	חגור	V	32	יעקב אברהמי	ניר אליהו	V
11	אלי כהן	חורשים	V	33	מולי אורן	נירית	V
12	גלית אדם	ירחיב	V	34	גיורא כהן	נירית	V
13	יהורם גולי	ירחיב	V	35	יורם דוקטורי	עדנים	לא נכח/ה
14	גילה פרין	ירקונה	V	36	חגי כהן	עינת	לא נכח/ה
15	רחמים זבידה	כפר מלל	V	37	דני ברכה	צופית	V
16	אורי מרגלית	רמת הכובש	V	38	אליהו בן גרא	צופית	V
17	שלמה נמרודי	רמות השבים	לא נכח/ה	39	ליטל רהב	צור - יצחק	V
18	אריק כספי	רמות השבים	V	40	יעל דור	צור - יצחק	V
19	דוד שוורץ	שדה ורבורג	לא נכח/ה	41	שגית בן ארי	צור נתן	לא נכח/ה
20	אמיר ויינברג	שדה ורבורג	לא נכח/ה	42	דורון צייזל	קיבוץ אייל	V
21	דויד סיון	שדי חמד	לא נכח/ה	43	אריק כספי	רמות השבים	V
22	אורי עצמון	כפר סירקין	V	44	-	-	-

מליאה 1.11.2023

סגל מועצה נוכחים:

מר שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]
גב' מאיה עוז [גזברית המועצה]
מר אורי פלדון [מנהל אגף תכנון ושינוי גבולות]
מר בני אברהם [מנהל אגף ההון האנושי]
מר איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית והחברה להשבה]
גב' יוליה מרקובסקי [סגנית מנהלת אגף הכנסות ותקציבים]
גב' רינת אברבוך [אדריכלית המועצה]
גב' נני רייזברג [מנהלת אגף החינוך]
גב' ורד שני [עוזרת ראש המועצה]
מר ערן אבידור [ניו מדיה]
עו"ד לימור ריבלין [יועמ"ש]
מר איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית והחברה להשבה]

מליאה 1.11.23

על סדר היום:

- 4 [1] דו"ח ראש מועצה.....
- 19 [2] מעבר קיבוץ כיסופים לנחשונים.....
- 44 [3] תב"רים.....
- 46 [4] תב"ר 7 - תב"ר חדש - בקשה להעלות את שיעור המלוות שלנו מ-34% ל-35%.....
- [5] תב"ר 8 - תב"ר חדש - 2,500,000 ש"ח בחלופה של matching, של 50% מול היישובים לצורך מיגון ביישובים.....
- 47

מליאה 1.11.23

פרוטוקול

[1] דו"ח ראש מועצה

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: חברים וחברות יקרים. אנחנו התלבטנו עם לעשות את המפגש הזה בזום, או להיפגש, והחלטנו שאנחנו ניפגש כאן, כי אין כמו להיפגש פנים מול פנים, ולהתחבק ולהיות ביחד ברגעים קשים אלה, ולקבל החלטות ביחד. ולכל מי שחשב, שהנה אוטוטו הקדנציה הסתיימה, והוא כבר משוחרר, אז לא. ויכול להיות שאנחנו עוד נבלה ביחד כאן את השנה הקרובה. אני רוצה לפתוח את הישיבה הזאת בדקה דומיה, לזכר 8 מטובי בנינו ובנותינו, שנרצחו ונפלו בקרבות. אני רוצה לציין כל אחד ואחת מהם. סליחה. אני אגיד את השמות ואז אנחנו נעמוד דקה דומיה. סמל עדן אלון לוי, בת 19 מנירית. אני לא יודעת אם אתם ראיתם את הכתבות עליה, ואיזו גיבורה היא הייתה, ואיך היא נלחמה, ושמרה על החיילים שלה, ונלחמה והרגה מספר רב של מחבלים, עד שהיא נפלה. היא הייתה החיילת הראשונה שנפלה בדרום השרון, מהישוב נירית. עדן אלון לוי. מאי נעים בת 24 מגן חיים. בוגרת עמי אסף. ילדה מלאה שמחת חיים. נסעה עם החברים שלה מגן חיים למסיבה, יחד עם דותן אביר בן 24, ועוד חברים נוספים, שניהם נרצחו במסיבה ביחד. חברים מאוד, מאוד טובים. שניהם בוגרים עמי אסף. שניהם בתנועת הנוער. שניהם, באמת מלח הארץ. נשבר הלב. יחד איתם במסיבה היה גם גיא לוי בן 24, מנווה ימין, וגם מתן ליאור, בן 35 משדה חמד. גם גיא שהיה פעיל בתנועת המושבים, ואחר כך כולם אותה שכבה, אותם חברים, ממספר יישובים במועצה. מתן ליאור היה משדה חמד, ממפיקי המסיבה, ולא בפעם הראשונה מפיק אירועים, גם ילד חמד. 4 צעירים נרצחו במסיבה הזאת על ידי מחבלים. יובל יופה בן 24 מצופית, קצין, סגן, בן 21 סגן יובל יופה. גם מלח הארץ. ילד מקסים, קצין מצטיין, חייל מצטיין, נער שהצטיין בכל מה שהוא עשה. חלקכם אולי מכירים גם את אח שלו שחר יופה, שעבד במועצה במחלקת הנוער והצעירים, ויובל נפל בקרבות, ונגיד שלשחר וזיו, נולד, שחר זה אח שלו, נולד להם מספר ימים אחרי שהם קמו מהשבעה, בן ראשון, נכד ראשון, להורים של יובל יופה. מצמרר. תמיר ברק. סמל תמיר ברק, בן 19, מניר אליהו. הוא היה בהנדסה קרבית. הוא היה מהראשונים שנכנסו לרצועה, ובעת פעילות מבצעית נפל שם. גם ילד מקסים. חייל מלא מוטיבציה. באותו יום, הוא שלח את התמונה שלו כשהוא על הדינאי. באמת כולם, אמרתי מיטב בנינו ובנותינו. וביום שישי שעבר, אנחנו ליווינו למנוחת עולמים, את מידן ישראל, סגן אלוף, תושב ירחיב, בן 36, השאיר אחריו אישה ו-3 ילדים קטנים. מי שהיה בלוויה שמע כמה שהוא היה מסור, בכל ימי הלחימה. הוא כל כך דאג, וכל כך עבד, הוא לא ישן כל הימים, ולא אכל כל הימים, ובדרכו חזרה להתרענות, הוא עם נפגע בתאונת דרכים. ובאמת, המועצה האזורית דרום השרון, כולנו מבכים את מותם, את נפילתם, של, כמו שאמרתי, מטובי ומטובות בנותינו, ומחבקים את המשפחות שלהם. אני מבקשת שאנחנו נעמוד עכשיו דקה דומיה לזכרם. אפשר לשבת. יהי זכרם ברוך. במועצה שלנו אנחנו מייחלים לשובם של שני החטופים והנעדרת. תמיר נמרודי, בן 19, מנירית, שלמד בתיכון כאן ירקון, ושירת בצבא עם 3 חיילים. רוני אשל, בת 19, מניר יצחק, תצפיתנית, שהייתה בנחל עוז בבסיס, ולירי אלבג, שממש רק, מירחיב, היא רק התגייסה, היא הייתה פחות משבועיים בבסיס, ואנחנו עוקבים אחרי ההתפתחויות, ואנחנו מחבקים את המשפחות, ונמצאים איתם,

מליאה 1.11.23

וגם יותר מזה, כמועצה החלטנו לעשות קמפיין, קמפיין להשבת החטופים. להעביר את המסר בכל מקום שאפשר. גם בעולם, בעיקר בעולם, שאנשים יראו וידעו, ואנחנו הוצאנו כאן סרטונים באנגלית. יהיו עוד סרטונים להדהד, להדהד את המסר הזה. דעת העולם הולכת ומשתנה. אם בהתחלה הרגשנו שהייתה רוח גבית לישראל בעקבות הטבח הנוראי, חטיפתם של ילדים, של נשים, של אנשים מבוגרים, ההתעללות בטבח הנורא בגופות של תינוקות, של קשישות, של נשים בהיריון, אז אנחנו רואים שזה הולך ופוחת. אם אנחנו לא נמשיך להדהד את המסר הזה, אז זו המשימה שלנו, כדי לתת גם לעם ישראל את הרוח הגבית, וגם לכוחות הביטחון שלנו שנלחמים, את היכולת להילחם עם גב גדול של מדינת ישראל, ושל מדינות העולם. וזו המשימה שלנו. המשימה שלנו להעביר את זה הלאה, להדהד את זה הלאה, שכולם ידעו מה קרה כאן במדינת ישראל הריבונית שלנו. איך אנשים שהיו בביתם, ישנו לתומם, התעוררו לטבח נוראי, וכל זה רק בהיותם יהודים. רק בגלל זה. ולכן חשוב לנו, גם אתם, כל אחד מכם, נמצא בקבוצות שלנו, מעבירים הלאה את זה, לכל חבר, משפחה, מכר שנמצא בחו"ל, ולהעביר את זה. זה חשוב. זה עובר הלאה. זה מהדהד. אתמול בדיוק ראיתי, שההסברה של הפלסטינאים מגיעה למאות מיליוני מוסלמים בעולם, ואנשים צעירים שניזונים בעיקר מתקשורת רשתות וטיק טוק, רואים את מה שהם מבקשים להראות להם, ומכיוון שאנחנו לא יכולים להתחרות עם מספר המוסלמים בעולם, אנחנו לא רק שולחים את זה ליהודים בעולם, אלא לכל מי שחי במדינה שהיא מדינה דמוקרטית, שזכויות אדם יקרות לליבה, שידעו, שידעו מה עשו כאן. שידעו, ואנחנו לא נשקוט, עד שאנחנו לא נדע שהילדים שלנו יחזרו הביתה. ולכן חשוב מאוד, מאוד שניקח כולנו חלק בקמפיין הזה, ונמשיך. יצא מהמועצה אתמול אוטובוס, עם תושבים מהמועצה, לחבק את המשפחות של החטופים בתל אביב, באוהל המשפחות החטופות. וכן, מדי פעם אנחנו מגיעים למשמרות של החטופים שם, כדי להיות איתם, ושירגישו שאנחנו איתם. שעם ישראל איתם. ברגעים הכי קשים שאי פעם, הם כמשפחות עברו וחווים. ונגיד את האמת, ברגעים הכי קשים, שאנחנו כעם, כחברה, כקהילה, חווינו במדינת ישראל מאז הקמתה. לא הייתה תקופה, שהיא תקופה כל כך קשה מבחינת המקום שלנו, הביטחון שלנו, ומה שאנחנו עברנו. הטבח הנוראי הזה. הטבח הבלתי נסלח, ובלתי נשכח הזה. וממש כמה ימים לפני השביעי באוקטובר, אנחנו הקרנו כאן במועצה את הסרט "גולדה". חלקכם הייתם בהקרנה של הסרט. ראינו את זה, ואמרנו לעצמנו, או אחד לשני, שזה לא יכול לקרות לנו, וזה לא יקרה לנו. ואני נזכרת במשפט שמהדהד מאוד, מאוד, וגולדה מאיר אמרה, ומאז אמרו אותו כל כך הרבה פעמים, אבל הוא רלוונטי ואקטואלי להיום יותר מאי פעם. והיא אמרה, שאנחנו חייבים לנצח. ואנחנו ננצח. כי מה הנשק הסודי שלנו? אין ברירה. אין לנו מדינה אחרת. ואנחנו ננצח. ואנחנו ננצח את זה. גם בכוחות הביטחון שאנחנו סומכים עליהם, ומחזקים אותם. אבל גם בזכות הביטחון החברתי שלנו, המורל שלנו. הסולידריות הזאת, שמאחדת בין כולנו בתקופות הקשות האלה, וזה בדיוק מה שינצח. הביטחון החברתי הזה. החוסן הזה. החוסן הזה שלנו כמדינה. ושוב, אין לנו ברירה אחרת. אין לנו ארץ רחוקה. מצטערת שהארכת, אבל באמת שהישיבה הזאת מיוחדת. היא ישיבה בתקופת מלחמה, בשעת חירום, שבה אנחנו, הרשויות המקומיות, נבחרו הציבור, הנהגות היישובים, צוותי החירום, כיתות הכוננות, הם בעצם מי שמנהל את המדינה הזאת. אנחנו, הנהגות שלנו, ומתנדבים שלנו. ודבר ראשון שאנחנו הבנו כשפרצה המלחמה, זה שאנחנו חייבים לדאוג לעצמנו. ראינו מה קרה ביישובי הדרום, וראינו, שכשיש אירוע רב זירתי, רב נפגעים, במספר רב של יישובים, וכוחות הביטחון

מליאה 1.11.23

מתארגנים, זה לוקח להם זמן. והראשונים הראשונים, ידענו את זה תמיד, אבל לא הבנו את זה על בשרנו כמה זה נכון, הראשונים שיהיו שם, אלה אנחנו, התושבים. כיתות הכוננות. צוותי החירום שלנו. ההנהגות שלנו. אלה הראשונים שיהיו. ולכן הדבר הראשון שהבנו שאנחנו צריכים לעשות, והזמן הוא עדיין זמן זהב, בהגדרה צבאית, שהוא זמן התכוננות להתארגנות, זה היה לגייס כמה שיותר כלי נשק. אנחנו מדברים על מאות כלי נשק, שגייסנו כדי שיוכלו להיות מחולקים. שיחולקו וחולקו, בכיתות הכוננות שלנו ביישובים השונים. גם ביישובים שהם לא יושבי קו תפר, שלא היו להם כיתות כוננות משלהם, שלראשונה הם הקימו עכשיו את כיתות הכוננות. אנחנו גייסנו הרבה מאוד נשקים. זה לא היה ברור מאלינו. כל הפרוצדורה, אבל אני חושבת שגם הרשויות הבינו, אחרי שאנחנו הפכנו כמה שולחנות, שאנחנו במלחמה, ואין זמן עכשיו לפרוצדורות של מתנדבים במג"ב, שעוברים שנה וחצי עכשיו הכשרה כדי להתקבל. לא, זה לא עובד ככה. גם הצבא הבין את זה. גם מג"ב, המשטרה הבינו את זה. ופה לפחות נרתמו. על הממשלה אני לא רוצה לדבר. אני לא רוצה לדבר. בואו, אני לא רוצה לדבר. אני רוצה לדבר עלינו. על היכולת שלנו לעמוד עכשיו עם כיתות כוננות, ולהיות ערוכים לרע מכל, חס וחלילה, עם תרחישי ייחוס. עם תרחישים כפי שהיו בדרום, הם חלק מתרחישי הייחוס שלנו היום באזורנו, שאנחנו נדע, שאנחנו ערוכים. לצד זה, זה ברור שאנחנו כבר ביום ה-26 למלחמה, והמלחמה הזאת כנראה תיארך חודשים רבים. אנחנו לא נוכל לעמוד עם כיתות כוננות של מתנדבים בלבד. שכל הלילה שומרים, ובבוקר הולכים לעבודה. זה לא יעבוד לאורך זמן. לכן, אנחנו נכנסנו לתוכנית שנקראת, יש שתי תוכניות. אחת נקראת בני מקום, והשנייה אחים לנשק. בני מקום, זו התוכנית שאתם מכירים אותה כי אנחנו מדברים עליה בהערכות מצב כל יום. שהיא עובדת לאט מידי, ומעט מידי, אבל אנחנו, ושרון באופן אישי כאן, הגיע עד לראש זרוע היבשה ומפקד אכ"א, כדי לפתור, לזרז, ולהביא כמה שיותר אישורים. ראש אכ"א ומפקד זרוע היבשה. אני לא מבינה, שניהם אלופים, לא? לא משנה. שתי פונקציות, הכי בכירות שיש, ששרון מכיר באופן אישי, והגיע אליהם, כדי שאנחנו נוכל להיות ברשימות האלה, בעדיפות עליונה, כי אנחנו מועצה על קו התפר. יש לנו יישובי קו תפר ואנחנו לא יכולים לשחוק את האנשים שלנו, גם ביישובים האחרים במועצה. אי אפשר לשחוק. חייבים שאנשים יתגייסו, יהיו גם מילואים, וזה יהיה המילואים שלהם, לשמור על הבית. אז נכון לעכשיו יש לנו כך כ-50, נכון? 50 שרון? 58. לא בצו 8. אני מדברת על צו 8. כמעט 70. כל יום זה משתנה. אתמול היינו 51, היום אנחנו כמעט 70. 70 בני מקום, מיישובים שונים במועצה, שהמילואים שלהם זה כאן במועצה. הם לובשים מדים. הם מקבלים נשק, והם נמצאים במועצה בכיתות הכוננות של היישובים, וזה מה שהם עושים עכשיו, בחודשים הקרובים. ככל שעוד נידרש. במקביל, יש תוכנית שנקראת אחים לנשק. זה אומר שאנשים שלא התגייסו, והם נושאים נשק, והם חלק מכיתות הכוננות, או חלק מכח מג"ב ביישובים שלנו, והם עובדים ולא רוצים לעזוב את העבודה שלהם, אבל אי אפשר, הם לא יכולים לעשות יותר משמרות באותה אינטנסיביות, הם יוכלו לחלוק את הנשק שלהם, עם עוד אחים לנשק ביישוב, וככה אנחנו מגדילים את כח הכוננות שלנו. התוכנית הזאת נקראת אחים לנשק, לא קשור לעמותה. זה של משטרת ישראל. גילה. זה שייך למשטרת ישראל. אנחנו גם פתחנו במועצה מטווח. כי חשוב לנו שאנשים ישמרו על כוננות, ויטווחו יותר מ-4, 5 כדורים בנשק. לכן גם כאן, כשיש מחסור נורא גדול של תחמושת, אוספים לנו כאן תחמושת, ואנחנו מן היקב ומן הגורן, עושים את המטווחים האלה. המטווח נמצא בנחשונים. מראש אנחנו מתנצלים בפני קהילת נחשונים על רעש

מליאה 1.11.23

היריות מבוקר ועד אחר הצהריים, אבל כולם מבינים את זה, כמעט כולם. חוץ מידידנו פורישי, אבל הוא הבין את זה בדרך אחרת. אנחנו, את המטווח הזה עם הצבא חולקים, ועם התושבים שלנו נושאי הנשק. עוד משחו בעניין המוכנות. מג"ב, כיתות הכוננות שלנו, וכיתות מג"ב עוברים עם מפקדי מג"ב, יש כאן אימוני לוט"ר, לוחמה, טרור בשטח בנוי. עושים כאן אימונים לכל כיתות הכוננות שלנו. אנחנו פתחנו את מערכת החינוך שלנו. תראו, מתחילת המלחמה היינו ירוקים צהובים, ירוקים צהובים. היום אנחנו גם ירוקים וגם צהובים. אני אגיד לכם דבר אחד כאן. גם אם פיקוד העורף מגדיר אותנו ירוקים, וטילים נופלים במועצה שלנו, אנחנו לא לוקחים סיכונים כאן. בסדר? לא לוקחים סיכונים. מבחינתנו, עדיף להיות עם מקדם ביטחון, ולהיות צהובים, גם אם פיקוד העורף חושב שעכשיו אפשר להגדיר אותנו ירוקים. אנחנו לא ניקח סיכונים לא עם הילדים בבתי הספר, לא עם תנועות הנוער, ולא עם פעילויות תרבות, ולא עם ותיקים. אנחנו פועלים רק באזורים שיש מרחבים מוגנים, שהילדים שלנו יכולים להגיע למרחב מוגן תוך 90 שניות, יחד עם הצוותים שלהם. זה הסיפור. נכון, זה לא נוח, יש ילדים שלומדים פעמיים שלוש שבוע, אבל אנחנו הגדרנו שגני הילדים, מעונות היום, כיתות א'-ג', יהיו בעדיפות ליום יום. הכיתות הבוגרות יותר, אפשר לעשות יומיים בזום, יומיים בפועל, ויום אחד י"א, י"ב, הם יכולים לצאת להתנדב, ולעבוד בחקלאות. זאת אזרחות, ואני מסכימה איתך הילה, ואנחנו עובדים על זה, למרות שאין לנו אישורים בשטח שלנו לעשות את זה. אבל אנחנו ב-30-

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אנחנו מאשרים את זה, לא דרך הבאנקר. מוצאים דרך לעשות את זה בקבוצות קטנות, וגם מחוץ למועצה, במקומות שהם צהובים, ויש חקלאים שצריכים. סליחה, ירוקים. אבל גם אצלנו. והנה, רק ביום שבת האחרון, כ-1,000 ותושבות הגיעו לקטיף אצל רוני ברקאי, חבר המליאה שלנו, שתרם שדה שלם, שכל ההכנסות הן הכנסות לטובת הפעילויות עבור המלחמה. אז באמת גם לרוני, וגם לחקלאים אחרים, אנחנו קודם כל תודה על התרומה הענקית, וחוף מזה, אנחנו כדי לעזור, שכל הפועלים בעצם לא יכולים להגיע, ואנחנו מבינים למה זה קריטי לעזור לחקלאים שלנו, זה ביטחון המזון שלנו, ואנחנו שם בעזרה ענקית. יש לנו הרבה מאוד מתנדבים, זה גם מאוד מחמם את הלב, לראות את הסולידריות הזאת, בכל המועצה שלנו. בכל היישובים. כל אחד מה שהוא יכול. מי שיכולה אופה עוגה, ומי שיכול קוטיף, ומי שיכול אוסף ציוד. ומביאים לחיילים, ומביאים לדרום. ותראו איזה דברים יש לנו במועצה. תושב, שהוא נסע לדרום, הקים בנתיבות, באחד מאולמי האירועים שלא פועלים, בית תמחוי, 1,200 מנות כל יום, נשלחות חמות לכל החיילים שנמצאים בשטחי כינוס שם. יש לנו תושבים שבאו עם מכבסות, ראיתי היום. ראיתי, ממש באים לכבס לחיילים.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: מה? מקלחת ניידת, כן. באו עם מקלחות ניידות. תקשיבו, זה מחמם את הלב לראות את כל הפעולות באמת האלטרואיסטיות האלה, החברתיות האלה. מהילדים הקטנים

מליאה 1.11.23

שמצלמים לחיילים, שעושים לחיילים ברכות, חוברות. תקשיבו, אני אומרת לכם, ירדנו שם לדרום, וראינו חיילים שיושבים לארוחת ערב שבת, עם המכתב. כל חייל קיבלת את המכתב. פתח את המכתב. עם ילדים מהמועצה שלנו. הם צילמו לחלקם, ושלחו להם. פשוט מחמם את הלב. תדעו לכם שהחיילים, ממש, ממש מתרגשים ומתחזקים. יש לנו תמונה של טנק, שכל הטנק מלא ציורים של ילדים, עם תהיו בריאים, ותחזרו בשלום, ואנחנו אוהבים אתכם. וזה בדיוק מה שאנחנו כעורף צריכים לעשות. לחזק את כוחות הביטחון שלנו. לתת להם את התחושה שאנחנו מאחוריהם, באחדות ביחד. למענם, למעננו, למען ביטחון מדינת ישראל. באמת זה מחמם את הלב. דבר אחד אחרון, ואז אנחנו נעבור לסדר היום שלנו. תראו, אנחנו מועצה מגוונת מאוד. יש לנו ישובים חדשים וישובים ותיקים יותר. בישובים ותיקים, אין מיגון בחלק ניכר מהבתים. אנחנו יודעים פה. אנחנו דיברנו על זה בעבר. אנחנו לא נמצאים בתיעדוף פיקוד העורף, אנחנו לא נמצאים בתיעדוף של מדינת ישראל בתקצוב. ראינו שגם בדרום, במקומות שבהם, כמו אשקלון, יש טילים כל הזמן, רקטות כל הזמן, חלק ניכר מהבתים בכלל לא ממוקלטים. גם לא במקום ציבורי וגם לא בפרטי. אנחנו לא נמצאים בעדיפות של מדינת ישראל בתקצוב של זה. מצד שני, גם אם המועצה שלנו, רוצה מאוד לטפל בנושא המיגון, אנחנו לא יכולים. זה מאות מיליונים למקלט. וגם זה, ממ"דים הם עניין פרטי שצריך לעשות בכל בית ובית. מה אנחנו כן יכולים לעשות. אנחנו יכולים לתת כאן מסלול מהיר בממ"דים ניידיים, שאני יודעת שיש מחסור שלהם, אבל אחר כך בנצי ידבר, על זה שאנחנו כן הצגנו כאן אנשים, חברות שמוכרות על ידי פיקוד העורף, מאושרות על ידי פיקוד העורף, ויודעות לספק את זה, בזמן שהוא, אני לא אגיד שהוא סביר כי זה לא יום יומיים, אבל גם שבועיים זה בסדר. בתוך מערכה שכנראה תיקח חודשים. ואנחנו עוד לא יודעים מה יקרה בצפון. שיהיה לכם ברור. שמערכה בצפון, היא תשנה את כל כללי המשחק כאן. אם אנחנו ראינו טיל נופל בסירקין, במגרש ספורט למזלנו הרב, במגרש ספורט, קרוב לבית ספר, קרוב לבתי מגורים, אבל הוא נפל במגרש ספורט. 28 בתים ניזוקו. ואני אומרת לכם, ניזוקו, זה ברמה שאם נכנסים לבתים, רואים בבתים מסוימים, איך הרסיסים נכנסים בקיר אחד ויוצאים מהקיר השני של הבית. עוברים את כל הסלון. מחוררים. מי שלא היה במרחב מוגן, לא היה יוצא מזה חי. אז להגיד לכם-

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: הם היו במרחב מוגן, למרות שלא היה ממ"ד. הם היו מול קיר, אני הייתי בבית שלהם, מול קיר בטון. היה להם קיר בטון של 0.5 מטר בבית. היחידי בכל הבית. שם הם ישבו, ולמזלם הרב, זה הציל אותם. אבל אני אומרת לכם, כמה זה סופר חשוב להיות במרחבים מוגנים. כמה זה חשוב שאנשים ידעו, ואני אמרתי קודם הצפון. כשהצפון יתחיל, זה לא יהיה 25 ק"ג. זה יהיה טילים שייצרו טווח הרס של כ-500 מ"ר. זה טילים שמי שלא יהיה בממ"ד, זה תרחישים אחרים לגמרי מהצפון. עכשיו אני לא אומרת את זה חס וחלילה להפחיד. אני אומרת את זה, כי אנחנו צריכים לעודד את התושבים שלנו, לעשות ממ"דים. אנחנו חייבים לעודד אותם, ולקצר תהליכים, ובכל דרך למצוא את האפשרות שיביאו ממ"ד יביל. אני רוצה לספר לכם רגע משהו על ממ"ד יביל. 9 מ"ר של ממ"ד יביל, עם דלת, מסדר והכל. אנחנו לא צריכים להעביר אותו אפילו דרך הוועדה לתכנון ובנייה. נמצאת כאן רינת. מספיק ללכת לפיקוד העורף, ולהגיד לפיקוד העורף, הנה ממ"ד. יש לו אישור של העורף, ואנחנו מניחים אותו. בסדר? אנחנו לא בודקים. נכון-

SUMIT.

מליאה 1.11.23

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: כן, כן. רק לגבי מי שרוצה כבר להיות מסודר, וגם אחרי המלחמה לדעת שהממ"ד שלו הוצב במקום הנכון בשטח. לא חרג לשטח ציבורי. לא עבר לשטח של השכן. שהממ"ד שלו נמצא במקום שהוא גם יכול לקבל עליו אחר כך בהמשך את כל האישורים, אז עדיף שהוא יפנה לוועדה, בוועדה יש מסלול ירוק, יגידו לו תביא מפה, נראה לך שהוא לא חורג מהשטח של הבית שלך, שהוא בסדר, וזהו. וזהו. אז אני אומרת לכם, זה סופר חשוב שתעבירו את המסר הזה. אנחנו לא בודקים לאף אחד את המשק, את הבית, את החלקה. מה הוא בנה, מה הוא לא בנה בהיתר. לא. אנחנו מתייחסים לזה כמציל חיים, ורק על הממ"ד כממ"ד בפני עצמו. ואחר כך, אם יש לכם שאלות, אנחנו נוכל לתת לרינת לדבר. לבנצי לספר איזה ממ"דים יש לנו כאן. אז אתם יודעים מה? בנצי כאן? בבקשה. בנצי, תדבר על הממ"דים.

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: חברים ערב טוב. אולי לא קוראים לי אושרת, לא קוראים לי אושרת, אבל זה לא אומר שאתם יכולים להפריע לי לדבר. חברים, הסבר קטן על ממ"דים. אנחנו תיכף נקרין סרטון של דקה וכמה שניות, איך צריך לראות ממ"ד או ממ"ס. ההבדל בין ממ"ד לממ"ס זה בעצם, הממ"ד הוא דירתי, והממ"ס הוא מה שנקרא מוסדי. בדרך כלל ממ"ד צריך להיות לא קטן מ-9 מטרים, וזה מספיק כממ"ד. וממ"ס צריך להיות בין 9 מטרים ועד 15, או אפילו יותר, כי הוא אמור להיות מחובר למוסדות ציבוריים, גני ילדים, לבתי ספר וכל השאר.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: אפשר, אבל זה עולה גם יותר יקר. אז אני אומר, ותיכף אני גם אדבר על מחירים. אבל מה שחשוב לי להבהיר, תסתכלו על הסרט. יש היום, אני לא רוצה חס וחלילה להגיד אנשים שמנצלים את המצב, אבל יש אנשים שהם מפעלי בטון, ומפעלים שהם יודעים לעשות, לצקת בטון וכל השאר, אין להם אישורים של פיקוד העורף, ואם אושרת אמרה שאתם תקבלו, ואפשר לעשות את זה בהליך מהיר בוועדה, אבל בשלב הבא שתצרו לאשר את זה כממ"ד בתוך הבית, אז כמובן שהוועדה צריכה לאשר, אבל גם באיזשהו שלב הוועדה תדרוש אישור פיקוד העורף, ואם הממ"ד שתקנו, לא יהיה ממ"ד תקני, הוא לא יעבור את פיקוד העורף, ולאחר המלחמה לא תוכלו לחבר אותו לבית בעצם. זה חשוב מאוד להדגיש את זה. יש הפרש כמעט 30%, 40% בין ממ"דים שהם מאולתרים בשטח, שאנשים לקחו מידות, לקחו פחות או יותר את המפרטים של פיקוד העורף, ללא אישור. והם יוצקים, ומוכרים לאנשים במחירים הרבה יותר זולים, ויש 17 חברות שמוכרות וידועות, שקיבלו את אישור פיקוד העורף, כמובן שהם אומרים את כל התנאים וכל השאר. אנחנו נראה את זה. אז בבקשה תראי את הסרטון דקה, ואחרי זה נראה מחירים וכל השאר.

* צופים בסרטון

מליאה 1.11.23

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: עופרים זו אחת החברות המאושרות על ידי פיקוד העורף לייצור ממד"ים וממ"מים תקניים. ולקחתי פשוט מאוד, ואני כבר ידעתי את זה גם קודם לפני הסרטון, אני מעביר לכם את תנאי היסוד, למה הוא ממ"ד תקני. אז כמו שאמרנו, מפעל מאושר על ידי פק"ר. תוכנית יצרן מאושרת. תוכנית קונסטרוקציית ברזל מאושרות על ידי פק"ר. בהמון הצעות מחיר אני רואה, רשת קדימה רשת מאחורה, נשפוך בטון, יהיה בסדר, וזה מבחינתנו ממ"ד וזה לא ממ"ד. גודל החדר. עובי הקירות. כמו שראיתם בסרטון, 20, 30, 40, 50 וכל השאר.

*** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.**

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: מי שירצה רשימה של חברות מאושרות, יפנה. אנחנו חושבים, שאם תהיה דרישה מטעמנו, נפנה אנחנו למספר חברות, נעשה סוג של מיני מכרז והתמחרות בין חברות, ונוכל לקבל מחיר יותר טוב לדרום השרון.

*** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.**

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: מה זה? אני חושב שכן.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: שנייה בנצי, סליחה רגע. לימור את תבדקי את זה עם משרד הפנים, כי מנהלת המחוז שהייתה כאן אתמול, אמרה לנו שבתקופת מלחמה, גם ממשרד הביטחון, יש להם יש כל מיני אישורים לפטורים ממכרזים. כן. אוקי. אז גם זה, אפשר להביא מספר הצעות מחיר, ונפטור-

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: בעצם, ממ"ס 1, זה כבר מכרז. אז אני רק אומר לכולם, ואני מזהיר, זה הסעיף האחרון, שמפעלים רבים עוסקים בייצור מיגוניות. או מיגוניות או חדרי ביטחון כאלה ואחרים, מציעים את המבנים. לא בטוח שהם ממ"דים, והיום בהערכת מצב, ישב סא"ל בפיקוד העורף ואמר, בכמויות חומר הנפץ שנופלים פה באזור, זה לא בטוחים הקצרים שיכולים לשים מיגוניות, חייבים פה ממ"ד מסודר. בוא נמשיך ונגיע גם להצעות מחיר.

*** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.**

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: זה כבר מפורסם באתר. חברים. אנחנו נעשה סרטון על זה. בסדר? זה מפורסם בפייסבוק, מפורסם באתר, עכשיו גם דרכם. אנחנו נשלח שוב בקבוצה, תוכלו להעביר כל אחד מכם ביישוב שלו, ונעשה גם סרטון הסברה בעניין הזה. בנצי, בבקשה.

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: תראו, אז אני אומר. הלא מאושרים, ושמתי פה איזה שתיים או שלוש חברות לא מאושרות, מדברים על סדר גודל של 33, 43, 60, זה אומר שלפי המחיר, כבר מבינים שזה לא. והחברות כמו רדימיקס, אקרשטיין, שפירים, עופרים, ויש לי כבר עוד שתי חברות אצלי פה שנתנו סדר גודל של מחירים. אתם יכולים לקרוא וזה בסדר. אם אתם לא רוצים שאני אקריא, זה בסדר. אז אקרשטיין

מליאה 1.11.23

מאוד, מאוד יקרים במקרה הזה. אתם רואים לפי מטרז'. אקרשטיין ומטה, זה בעצם מה שמאושר פיקוד העורף. וכרגע, זה רדימיקס, עופרים, ויש לי עוד חברה שתוך כדי ישיבה נתנו לי. אבל מדברים על סדר גודל של ממ"מים, 125-130,000 ש"ח. פלוס הובלה 34. לא כולל מע"מ. וממ"דים, סדר גודל של 125,000 ש"ח. קומפלט. ממ"ד.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: כן.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: חברים, המצגת הזאת, בנצי אתה תשלח אותה לכולנו בוואטסאפ, בסדר? אז אין מה עכשיו. איראן מעביר לכולם. אצל כל אחד בנייד שלו, המצגת תהיה, עוד שנייה וחצי. בנצי, שורה תחתונה.

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: שורה תחתונה אני אומר, האמת היא שזה גם נועד אליכם, אבל גם למועצה. ממ"מים, סדר גודל של 170-180,000 ש"ח פלוס מע"מ. סדר גודל של 200 עם המע"מ. ולממ"דים, 125,000 ש"ח. גם מושב צור נתן עכשיו מתארגן על 40 ממ"דים, כל המושב. צור נתן מתארגן על זה. 40 ממ"דים. המחיר הוא 125,000 ש"ח לא כולל מע"מ, מותקן בבית, אצלכם בחצר.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: כולל הובלה. ומי שאי אפשר להיכנס אליו בהובלה, יבנו לו בחצר, 125,000 ש"ח. לוחות זמנים טיפה ארוכים.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: בנצי, תודה. לפני שהם ישאלו, אני רוצה להשלים את סיפור הממ"דים/ממ"מים, בנושא הוועדה. אז לפני שרינה תדבר על הליך הוועדה, אורי.

אורי פדלון [מנהל אגף תכנון ושינוי גבולות] אגף תכנון: תראו, אנחנו אתמול והיום, ניסינו אחרי שהוועדות המחוזיות ומוסדות התכנון נתנו כל מיני הנחיות, ופיקוד העורף וכו', ניסינו לרכז, מכיוון שעולות המון סוגיות לגבי תהליך האישור בוועדה או לא בוועדה, על ממ"דים. אז לקנות ממ"דים, וכמה זה עולה, ומתי יספקו, זה סיפור אחד, בנצי התייחס לזה, ועשה מחקר על זה. הסיפור השני, הוא איך מאשרים את הממ"דים, שזה סיפור סבוך. עכשיו, ממ"ד משפחתי תקני, זה 9 מ"ר. בסדר? בדיוק. יש הבדל בין 9 מ"ר, לבין בין 10-20 מ"ר, שני עולמות שונים. ממ"ד משפחתי ביתי, מה שנקרא ממ"ד, 9 מ"ר בדיוק, נטו, יש לו הליך של פטור, שבו מישוהו עורך את התוכנית, וניגש לפיקוד העורף. עכשיו זה מופיע בהנחיות פיקוד העורף, שפרסמנו כבר לפני שבוע, ואמורים לפרסם אותם עוד פעם היום, את אותו הדבר, כי הם לא השתנו. עורך בקשה אמור להגיש בשם הקליינט שלו, בשם התושב, את הבקשה לפיקוד העורף. לפיקוד העורף יש 14 יום מבחינת ההגדרות שלהם, לתת תשובה. עכשיו, פיקוד העורף הם אומרים ככה. שתדע לך, התושב שפונה

מליאה 1.11.23

באמצעות עורך הבקשה, שלא דרך הוועדה המקומית, זה ההליך מה שנקרא בפטור, שאתה אחראי על זה, שהבית יש לו היתר. אתה אחראי על זה שהממ"ד מוצב בתוך תחומי בניין, ואתה אחראי על זה שבעצם התב"ע בכלל, שהבית שלך עומד בתוכה, היא בתוקף. אנחנו מניחים, שכשהגשת לנו תוכנית בשביל לקבל פטור, בדקת את כל זה. אנחנו אין לנו כוח אדם, ולא ראש לבדוק את זה עכשיו, אנחנו ניתן לך על סמך זה, אישור לממ"דים התקינים, על פי הנחיות פיקוד העורף. גדלים, מידות, חברות מאושרות, כל מה שבנצי הזכיר, יופי. ואז אתה הולך ומתקין לך, בונה לך ממ"ד, ותוך 45 יום, לדווח לוועדה שהצבת אותו. זה ההליך בפטור. זה מה שפיקוד העורף נוקט לגבי כל אזור במדינה, זה הכלל. אי אפשר לדלג על פיקוד העורף, אפשר, אם מישהו רוצה לעשות על דעת עצמו זה בסדר, ייקח את הסיכון, אבל זה ההליך בפטור שלא צריך לעבור דרך הוועדה בכלל. זה הכי מהיר שיש. תושבים שבכל זאת אומרים, אני רוצה לבוא לוועדה למה? כי אני הולך להשקיע כך וכך עשרות אלפי שקלים, ולפני שאני מציב אותם, אני יודע שביום שאחרי, עשויה להיות לי בעיה, אז אני רוצה שהוועדה תגיד לי לפני זה, שיש או אין בעיה. עכשיו, כל מה שאני אומר עכשיו בתקציר, תיכף רינת תוכל לענות על שאלות יותר בהרחבה. עכשיו בוועדה מתקיים, מה שאנחנו קוראים, תהליך מהיר, או רישוי מקוצר. מה זה אומר? הוועדה בודקת האם כל הכללים האלה, שמגיש הבקשה מגיש, האם זה בקו בניין. האם בכלל לבית הזה יש היתר. והאם הוא בתב"ע תקפה. בהנחה שזה בסדר, אז שולחים לפיקוד העורף כדי לקבל ממנו את החותמת. אי אפשר לדלג על פיקוד העורף. לא מימין, ולא משמאל. זה חייב לעבור דרכו בכל דרך ובכל שיטה שהיא. הוא נותן את החותמת, והוועדה מתחייבת שתוך פחות מ-25 ימי עבודה, ההיתר הזה ישנו, בהנחה שהוא בסדר. את תדייקי את זה תיכף. בסדר? זה לגבי ממ"ד של 9 מ"ר בית, וההליכים הכי מהירים שיש היום, על פי עכשיו מדינה מגדירה שאפשר לעשות אותם. עכשיו, יש מצבים שבהם הבית הוא בלי היתר, ומי שרוצה להציג יציג מחוץ לגבולות בניין וכו', וכו'. זה יפגוש אותנו בעתיד, כי לדייר הזה יש שכן. יהיה לו מה להגיד. אם זה חורג מגבולות בניין, התנגדויות, סיפורים. בקיצור, יש פה, התהליך המקוצר, הוא או בפטור דרך פיקוד העורף, או בוועדה ודרך פיקוד העורף שבדקת אכן שזה עומד בתנאים הכי בסיסיים כדי שאפשר יהיה לאשר את זה, ולצאת לדרך כמה שיותר מהר. ואחר כך להשלים את כל התהליכים. בכל מקרה, בגדלים האלה, לא צריך תיק מידע, ולא צריך חתימת רמ"י. זאת אומרת, כל הדברים האלה שהולכים חודשים, חודשים, חודשים, מתייתרים.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אורי פדלון [מנהל אגף תכנון ושינוי גבולות] אגף תכנון : לא, לא.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אורי פדלון [מנהל אגף תכנון ושינוי גבולות] אגף תכנון : אתה יודע מה אורי? אתה צודק. רינת, עכשיו תדייקי, ותחדדי, כי השאלות. אני אגיד עוד מילה אחת, הוועדה המקומית, מה שהיא מוצפת עכשיו ובצדק, זה באינספור מיילים של תושבים. המון פניות טלפוניות של תושבים, שמבקשים לדעת איך זה עובד והם עסוקים כל היום בלתת את המידע הזה. יש כ-20 בקשות לממ"דים. עם הקלות בלי הקלות, שנמצאות כבר

מליאה 1.11.23

במערכת נכון? תיכף תדייקי גם את זה. יש כמובן בקשות להיתר על בתים שלמים חדשים, שהוגשו כבר קודם, הם בתוך המערכת, והם כוללים ממ"ד. רק כשאתה הולך לבנות בית חדש, הממ"ד, אתה לא מוציא אותו מתוך הבניין. הוא בתוך הבית. אז יש פה כל מיני רובריקות של ממ"דים, או בתים, כל מיני סוגים של שלבים. רינת, בואי תפרטי ותדייקי את מה שאמרתי.

רינת אברמבנד [אדריכלית המועצה]: שלום לכולם. התהליך של פטור למטר, אושר בוועדה ארצית ביום חמישי שעבר.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

רינת אברמבנד [אדריכלית המועצה]: פורסם ואושר ונכנס לתוקף, ביום חמישי. עכשיו מה זה אומר? כמו שאורי אמר, התהליך הוא תהליך שהוועדה לא מעורבת בו פה בכלל. כלומר מי שרוצה לבנות ממ"ד, הוא כרגיל, בצורה כמו שהיה פעם, פונה לעורך הבקשה, שזה יכול להיות אדריכל, מהנדס, הנדסאי. בוחר לעצמו גם מתכנן שלד, ומתכנן ממ"ד. כל האחריות היא על אותו עורך הבקשה, ועל אותו תושב שמבקש לעשות. עושים תוכנית, התוכנית רגילה. עם תוכניות, חתכים, חזיתות, הכל, ובנוסף לזה מפרט טכני שהוא מפרט לממ"ד שהוא קונסטרוקציה, ברזלים וכל מה שצריך להיות. את הבקשה הזאת, הם נכנסים לאתר של פיקוד העורף, ומגישים את זה שם. עכשיו עוד דבר ששכחתי להגיד לכם, הוא גם צריך להיות מוסדר מבחינת הבעלות. מי שמגיש את זה, הוא צריך להיות בעל הנכס. אני לא מדברת פה על רמ"י. אני מדבר על חוכר, על מי שגר בנכס. עכשיו מגישים את זה במערכת של פיקוד העורף, זו מערכת ממוחשבת, ותוך 14 ימי עבודה, פיקוד העורף או נותן אישור, או דוחה את זה. עכשיו, פיקוד העורף כבר הודיעו במפורש, אנחנו לא בודקים את המצב הסטטוטורי. מה זה אומר, זה אומר שלא משנה מה שתשימו שם, הם לא בודקים את זה, הדבר היחיד שהם בודקים, זה הנושא של תקינות מבחינה טכנולוגית. הברזלים, המיקום של הדלת, העובי של הדלת, המפרטים הטכניים, כל הדברים הללו, בפני עצמם. מה שכן הם בודקים, שהממ"ד הזה לא עובר 9 מ"ר נטו, כולל קירות. נכון להיום, ואני יודעת שיש מגעים כאלה, יש בתים מסוימים, שאי אפשר לחבר לבית ממ"ד של 9 מ"ר. זה מאוד, מאוד קשה, כי ממ"ד צריך שתהיה לו מבואה. אוקי? בבתי מסוימים. פיקוד העורף עובד על זה עכשיו מול המועצה הארצית, כדי לעשות תיקון לאותם תקנות הפטור, כדי שיוכלו לממ"דים כאלה, להוסיף מבואה של 1X1 להגנה כניסה לממ"ד עצמו, כי דלת צריכה להיפתח, והיא צריכה מרחק מסוים. אחרי שבקשה אושרה, מתחילים לבנות את הממ"ד. ברגע שמסיימים בנייה, מגישים את הדיווח לפיקוד העורף וגם אלינו. פיקוד העורף מצהיר שהם יתנו הקלות לזה. הם לא יבואו לבקר. תצלמו, תשלחו תמונות, דברים כאלה, שהם יעברו בצורה דיגיטלית, ועל בסיס זה יאשרו את הממ"דים. אלינו, גם עורכי בקשות יגישו את הדיווחים, דרך מערכת מקוונת של המדינה, שקוראים לה רישוי זמין. יפתח שם חלון, ואנחנו נתחיל לקבל את הבקשות של פטור. אנחנו אמורים על פניו לבדוק את הבקשות, אם הם תואמות תב"ע, תואמות חוק, בתוך קווי בניין, בעלויות ודברים כאלה, ואנחנו בתקווה שהכל בסדר, ואנחנו נאחסן אצלנו בארכיונים את הבקשות. זה תהליך אחד, שהוא מה שנקרא, ועדה לא מעורבת בזה. אחריות היא רק על עורך הבקשה בגדול, ועל תושב. יש תהליך אחר, שאף אחד עדיין לא ביטל אותו, הוא קיים, זה

מליאה 1.11.23

מה שנקרא תהליך של רישוי מקוצר, שהוא מתבצע גם על ידי עורך הבקשה. הוא מכין בדיוק אותם המסמכים, שהוא מכין בהליך של פטור. ההבדל היחיד מתהליכים אחרים ברישוי, זה שבהליך הזה לא צריך תיק מידה. כלומר, יש פה חיסכון ראשוני של כ-45 יום, חודש וחצי שאנחנו מחכים לתיקי מידה. מגישים לנו את הבקשה במערכת תשלומים, תוך 25 יום, אנחנו צריכים לתת החלטה מאשרים או לא מאשרים. מה יתרון בתהליך הזה? יש על פניו, מבזבזים כמה ימים, אבל מה כן? עכשיו אני אומרת בגדול. מה היתרון וחיסרון של כל התהליכים האחרים שאתם מגיעים לוועדה? אתם מקבלים מאיתנו ליווי לאורך כל הדרך, ואנחנו מסבירים מה מותר ומה אסור. לעומת זאת, שבהליך הקצר והתקנות החדשות, התושב הוא ברשות עצמו. אני לא אומרת שזה רע, אני אומרת שזה טוב. זה מקצר את הבירוקרטיה, אבל זה המצב שיש. זהו, זה בגדול.

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: זה דיון נהדר, אבל לפי דעתי לא בפורום הנכון. מה אני אעשה עם כל מה ששמעתי עכשיו? אני אגיד בגבעת השלושה, אני אגיד בגבעת השלושה, שכל מי שרוצה לבנות שיבוא אליי? זה צריך להיות עם הוועדים. להעביר להם את החומר הזה-

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: כן. הארכנו קודם, זה כתוב לוועדים וגם אליכם, היום. הארכנו טיפה, אתה צודק.

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: דבר שני, בקיבוצים ישנה בעיה. למרות שכל אחד הולך לבנות את הממ"ד שלו, אבל כל הקיבוץ הישן, מה שנהנה, עם הישנים, אין מקום לשים ממ"דים. וזה תמיד יחרוג מגבול מגרש. יש שם רכבות של 4 דירות. אמרתי מגרש, לא קו בניין. מגרש, מגרש. אני יודע מה שאני אומר.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: שמוליק, אתה אמרת, פתחת ואמרת, שיכול להיות שזה לא הפורום. אז אני אגיד פעמיים. קודם כל זה הפורום, כי אתם צריכים לדעת הכל. דבר שני, כשזה יגיע לוועדים, ויהיו בעיות ספציפיות מהסוג שאתה אומר בקיבוצים-

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: מה שאני רוצה להגיד, זה שיכול להיות שבקיבוצים בכלל הממ"ד הוא לא פתרון.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אז זה בדיוק את מה שבאתי להגיד.

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: יכול להיות שצריך מיגונויות אחרות, או משהו כזה.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לא, לא. לא מיגונית. שנייה. אני חושבת שכשאנחנו נגיע למיפוי, ונבין שיש בעיה, יכול להיות שבקיבוצים צריך לעשות כל כמה בתים ממ"ם. וממ"ם בשטח ציבורי, יש יותר אפשרות ולגיטימציה לעשות אותו. בסדר?

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: אז אני מבקש שזה לא שיהיה יכול להיות, אלא זה כבר. זו בעיה.

מליאה 1.11.23

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: בסדר. אבל אנחנו צריכים לעבור קיבוץ, קיבוץ לראות איפה-

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: עכשיו אני רוצה עוד משהו, בקשר לסעיף הראשון. אורי, אני רוצה משהו בקשר לסעיף הראשון, ושרון בטח יבין אותי, שאני אגיד משהו שהוא נוהל קרב בשינוי משימה. אנחנו משערים שהמלחמה הזאת, היא לא ארוכה. אנחנו לא יודעים מתי יעצרו אותנו. הנזקים הם עצומים. גם לאנשים, גם לילדים, גם לכלכלה. צריך תוך כדי הניהול של המועצה עכשיו, להקים צוות, שינסה לגבש דעה, או לנסות לראות מה יהיה במועצה, בסוף המלחמה. כשזה ייגמר, יהיה לנו כבר צוות שמוכן לטפל בדברים, ולא נחכה אז להקים את הצוותים, ונראה מה יהיה, אלא לנסות עכשיו לגבש את הדברים האלה, שכשנצא מהמלחמה, נוכל להתחיל לפעול, לתקן.

דובר לזיהוי: [01: 10...] קודם כל, יש כאן ממה שאני מבין, צוואר הבקבוק, זה כל האישורים האלה. הימים האלה שזה עובר, וחבל על הזמן, אנחנו במלחמה. אני חושב שהמועצה צריכה לעשות שינוי רציני בכל הזמנים האלה. זה תפקידנו. הזמנים האלה, חבל, מה שנקרא, חבל על הזמן. עכשיו צריך להפריד בין ממי"ד מוכן, לבין כל שאר התהליכים. מי שבא וקונה ממי"ד מוכן, תגידו לו שישים את זה איפה הוא רוצה. לא להתחיל עם תב"ע, וקו בניין, וקו משרד. פשוט, שישים את זה איפה שהוא רוצה. בדיוק. אבל אנחנו, רגע, אנחנו כמועצה, כמליאה, צריכים לעודד אנשים לקנות מוכן. עכשיו תצאו בקול קורא לכל המועצה, תעודדו אנשים לעשות את זה. שאר התהליכים, חבל על הזמן. אנחנו במלחמה.

*** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.**

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: כן, איתן. על הנושא שלך, אנחנו מדברים בסוף. מה שאתה ביקשת. כן, בבקשה.

אמנון כהן [נחשונים]: אני רוצה רגע להתייחס לדברים ששמוליק אמר. אני רוצה להגיד לכם, שבקיבוץ, כמה שעכשיו אני בדיוק נתקל בבעיה אישית. אני הולך להגיש ממי"ד, ואני רוצה להגיד שקו הבניין שלי, כלומר הממי"ד יעבור את קו הבניין. הוועדה תהיה חייבת להתייחס לזה, משום שהצפיפות בין הבתים היא כזאת, שאין ברירה. אם אני רוצה ממי"ד, במינימום של ה-9 מ"ר, אני חייב לעבור את קו הבניין. יש מקום, יש הכל, תצטרכו להתייחס לזה באמת, באורך רוח, ובהרבה כוונות טובות.

*** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.**

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אוקי. כן? נחזור אליך תיכף. אנחנו נתייחס לזה עוד מעט.

*** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.**

רינת אברבוד [אדריכלית המועצה]: אני יכולה לדייק. ממי"ק, זה מרחב מוגן מוסדי. הוא יכול להיות מוצמד למבנה ציבור. ואני מסבירה למה הוא לא יכול לעמוד בנפרד, כי ממי"מים, וגם ממי"דים, זה לא משהו שכמו

מליאה 1.11.23

מקלט, שיכול לעמוד בנפרד. אוקי? הוא לא בנוי לזה. הדלתות שלו לא מתאימות לזה. זה צריך להיות מבנה שמוצמד לבניין קיים. בסדר? בגלל הדלתות, בגלל התקן, איפה שזה אמור לעבור. בסדר? הוא לא תקני. הוא לא יכול לעמוד בפני עצמו. בסדר?

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

רינת אברבוד [אדריכלית המועצה]: כן הדלת מקבלת הגנה ממבנה. לא, היא לא נפתחת החוצה. דלת הכניסה לממ"ד ולממ"מ, לא נפתחת החוצה. היא מוגנת על ידי מבנה. זאת הסיבה שאני התעכבתי מראש על מבואה, שהוא מאוד לא פשוט.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: טוב. עד כאן נושא המידע לגבי ממ"דים וממ"מים. כן, אורי.

אורי פדלון [מנהל אגף תכנון ושינוי גבולות]: חברים, אני רוצה רק להוסיף כמה דברים. אחד, לאמנון, ישנה הנחיה במשרד הפנים שבממ"דים, אפשר לסטות מקו בניין, וזה חל רק על אזור הצפון. יש בקשה בוועדה הארצית לתכנון, להרחיב את זה לכל הארץ, וזה כבר לפני שבוע היו דיונים על זה, אז בואי תגידי לנו אם אישרו את זה, ואני חושב שיאשרו. רגע אחד. זה אחד. אז זה יפתור הרבה בעיות בקיבוצים. איפה שהקיבוצים יוצאים מקו המגרש עצמו, תצטרכו לעשות תיקון לתוכנית שלכם. אני ראיתי 3 או 4 תוכניות של קיבוצים, תוכנית שלכם שהגשתם, אז תצטרכו לתקן אותה. זה לא ילך לשים במגרשים. הרי אתם גם יש לכם שיוך, וכל מיני דברים כאלה, זה מתהפך. עכשיו דבר נוסף שלא הוזכר פה משום מה, האישור של הממ"דים צריך להיות, בלי להתייחס לעבירות בנייה בכלל. לא במבנה הזה, ולא במבנים על יד זה במגרש. כלומר, הממ"ד הזה עומד בתקנים של הג"א, עומד לנו בגבול המגרש. אני אומר בגבול המגרש ולא בקו הבניין. אפשר לתת לו את האישור במהירות האפשרית. ולא צריך לסבך את הסיפור הזה, וצריך לראות, להשתמש בהקלות שאנחנו יכולים לתת כוועדה, ולא לחכות עד שנקבל מה שנקבל.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אורי פדלון [מנהל אגף תכנון ושינוי גבולות]: אז אמרתי בדיוק. ישנה תקנה בפיקוד צפון.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: כן, בצפון הארץ. רגע, רגע, אתה לא הקשבת. וישנה כבר הצעה בוועדת תכנון ארצית, להכיל את זה על כל הארץ, שאפשר לחרוג מקו הבניין. ועל זה.

רינת אברבוד [אדריכלית המועצה]: אני יכולה להתייחס?

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: תודה.

מליאה 1.11.23

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: קצר רק, כי אנחנו רוצים לעבור הלאה.

איתן יפתח [אלישמע]: ברגע שבן אדם פרטי מוציא סכום כזה גבוה מבחינתו, הוא לא עושה את זה בשביל תקופה קצרה. עכשיו דיברתם שכרגע אין אכיפה. הנושא צריך להיות, שלא שאין כרגע אכיפה, שלנושא של הממ"ד, לא תהיה גם אכיפה. כלומר, גם אם אחרי זה, הממ"ד בגודל של 9 מ"ר, אם לא יהיה בו שימוש, מן הסתם, זה לא משהו שישכירו אותו, והוא יהיה צמוד לבית שלו, והוא משמש רק לצורך השימוש הזה, אז זה משהו שזה, כי אני לא יודע מה עוד שנה יהיה לנו, משהו, אירוע אחר, אז מה? יוציא אותו, יחזיר אותו, ימכור אותו? מה הוא יעשה איתו?

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: לא. רינת וגם אורי הרי הסבירו. מי שרוצה להציב את הממ"ד במקום הנכון והמתאים, שלא צריך אחר כך להזיז אותו, יעבוד מול הוועדה.

איתן יפתח [אלישמע]: אבל אם אין לו היתר, למשק יש הרבה משקים, לא יודע עוד פעם, הרבה משקים לא מסודרים. עכשיו הם לא יתחילו להתחיל תהליך, בגלל זה, או שבאמצע תהליך, וזה לוקח שנים. אז מה אם יעשו בינתיים?

רינת אברבוד [אדריכלית המועצה]: אני יכולה להתייחס? אני קודם כל אתייחס למה שאמר אורי. אכן הייתי היום בדיון לגבי תמ"א 40/א, שהייתה עד עכשיו חלה רק על אזור צפון, 9 ק"מ מהגבול. היום רוצים להרחיב את זה לכל רחבי הארץ. התוכנית הזאת מדברת על כך שתתאפשר חריגה מקווי בניין. מקווי בניין עד מטר מגבול המגרש. זהו בעצם. וזה יתאפשר בכל המבנים. גם צמודי קרקע, וגם בתים בבנייה רוויה. אוקי? הבקשה הזאת לא אושרה עדיין. התמ"א הזאת לא אושרה. היא עולה בשבוע באה לדיון להתנגדויות במועצה הארצית, ואני חייבת להגיד לכם, שלחלק מהנקודות שמדברת עליהן התמ"א, יש התנגדויות. עכשיו בנושא של חריגה מקווי בניין. גם נכון להיום, גם נכון להיום, חוק תכנון ובנייה מאפשר חריגות מקווי בניין. לא חריגה מגבולות המגרש, חריגה מקווי בניין. ההליך הזה, הוא דורש הקלה. אז מישהו שידע מראש, שיש לו חריגה מגבולות המגרש, יכול לבוא אלינו, או יש קושי, מקווי בניין סליחה, שיש לו קושי להעמיד ממ"ד, אני מוכנה ומזמינה אתכם לבוא אלינו לפרה-רולינג, ואנחנו ננסה לראות איך אנחנו יכולים לעזור לכם, כן להסדיר את הנושא, ואיפה לשים היום את הממ"ד, שבתקווה שברגע שתוכלו להסדיר, יהיו לכם כמה שפחות בעיות. זה מקובל?

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: תודה.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

רינת אברבוד [אדריכלית המועצה]: זה מה שאני יכולה לתת.

מליאה 1.11.23

איתן יפתח [אלישמע]: תגיד להם עכשיו תסדירו את זה, יוציאו להם פינוי על זה? מה יקרה? מה יקרה ביום אחרי? לגבי הממ"ד. מה יקרה? כאילו יגידו להם, אין לכם משק היתרים, אתם לא יכולים להעמיד את הממ"ד-

לימור ריבלין [יועמ"ש]: איתן אתה שואל שאלות, אני בטוחה שאתה יודע שהתשובות לא נמצאות רק אצלנו. אבל אני אומר ככה.

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: למה? אם הייתם מדברים על זה-

** מדברים ביחד*

לימור ריבלין [יועמ"ש]: איתן, את הוועדה מבקרים מפקחים, וכשהיא לא עושה את עבודתה, בא מישהו אחר ועושה. אז אני אומרת בואו נחשוב, באמת באיזשהו היגיון בריא. ביום שייגמר, נקווה מהר, ביום שתסתיים המלחמה, ואלפים מבתי ישראל יציבו את הממ"דים האלה. אני מניחה שמדינה תצטרך לעשות הליך חשיבה, ולתת איזשהו הקלות, גם בהליך של ההסדרה. להגיד לך מהיום מראש, שרינת יכולה להתחייב שלעולם ועד? היא לא יכולה. זה לא בסמכותה. היא יכולה להגיד את זה עד מחר, זה לא שווה כלום. אנחנו לא. אני רק אומרת, שברור שיהיה זמן, ברור לכם שביום שתסתיים מלחמה, הוועדה לא תצא עכשיו לבתים ותתחיל לעשות הליך אכיפה. אבל, תראה אף פעם לא היינו במצב הזה, כמו שאף פעם לא אישרו את ההקלות שיש היום, עובדה שהיום אישרו. המדינה לא תבקש מהאזרחים שלה עכשיו לזרוק לפח את הממ"דים. איפה הם יניחו זה אפילו, אני מנסה לחשוב. ברור שלכל דבר כנראה, או לרוב הדברים, לא לכל דבר, לרוב הדברים, יינתנו פתרונות. להגיד לך היום שאנחנו יודעים מה יהיו הפתרונות, ולהבטיח שהכל יהיה בסדר? אי אפשר. אנחנו כן אבל אומרים שאנחנו כוועדה, מגלים גמישות. אנחנו לא נבוא ונרדוף את התושבים. אבל אנחנו לא יכולים להוציא עכשיו איזשהי התחייבות של 100%, שכל מה שהתושבים יעשו לעולם ועד זה יהיה כשיר, ושאר אחד לא יבקש מהם בקשות שונות. אז אומרת רינת ובצדק, אנחנו מציעים לכם לבוא להתייעץ איתנו. נכון שיש פטור מלבוא אלינו. בואו רק להתייעץ, נעזור לכם מאיפה לבחור את המיקום, שהוא יהיה יותר קל אחר כך להסדיר, בואו נעזור לכם. אני חושבת שאתם צריכים לאמץ את ההצעה שלה ואת הפניות הזו שיש לנו, בדיוק עכשיו בשביל זה, וכנראה שרוב האנשים ששיגו את הממ"דים, יוכלו ליהנות מהממ"ד הזה. סליחה שאני אומרת ליהנות, זה ממש לא הנאה, אבל הממ"ד הזה יוכל להישאר. אבל אי אפשר עכשיו לתת איזשהי הבטחה שהיא מנותקת מהמציאות. אנחנו נעשה את הכל כדי שלתושבים שלנו יהיו ממ"דים, וכל [...] שנצטרף אותם.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אני חושבת שזו תשובה מצוינת לימור. אבל אני אגיד בנוסף, שככל שזה תלוי בנו, במדיניות האכיפה שאנחנו מגדירים כאן, אנחנו לא נבוא לאכוף ממ"דים. יחד עם זאת, אם מישהו שם את הממ"ד שלו, על הבית של השכן שלו, בסדר? בואו, לא ממציאה דברים. לא ממציאה דברים. והשכן שלו יבוא לפיקוח ויגיד, הוא שם את זה על השטח שלי, אז אנחנו נצטרך לאכוף את זה. אבל בואו, מידתיות.

מליאה 1.11.23

ככל שאנשים ישתמשו בזה במידתיות, ויניחו את הממ"ד בשטח שלהם, וגם אם הוא לא בול, ויצא בתוך, אנחנו את הממ"דים לא שמים בסדר עדיפות אכיפתי.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אנחנו עוברים לנושא הבא.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אורי. שאלה?

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: מה זאת אומרת מה הדרישות?

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: מה הדרישה למיגונית? זה אותו דבר לדעתי. רינת תענה לגבי המיגונית.

רינת אברבוד [אדריכלית המועצה]: אני רוצה להתייחס. חברים אני רוצה להתייחס למיגוניות. מיגוניות אושרו על ידי המדינה, לפי הוראות שעה, לפני כמה שנים טובות. המיגונית היא פתרון לאנשים שנמצאים בזמן ההתקפה, בשטחים פתוחים. הם נותנים, מה שנקרא, מענה ראשוני נגד רסס ונגד הדף. זהו, זה הכל. זה הכל. יותר גרוע, זו יכולה להיות מלכודת מוות בבתים, בתי מגורים. בבקשה, אל תצמידו את זה לבתים.

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: היום קיבלנו הנחייה ישירה, ממפקד המרחב של פיקוד העורף. מיגוניות באזור המרכז, לא רק שלא רלוונטי, מסוכן. כי האיזונים פה הם טילים, בעלי ראשי נפץ יותר גדולים, מפצמרים. רגע, לא, אני אומר לך מה זה. מכיוון שהאיום המרכזי שיפול משמיים הוא טיל, בעל מטען יותר גדול מאשר פצמ"ר בעוטף עזה, ולכן זה יגרום יותר נזק למי שמסתתר בפנים מאשר תועלת.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: טוב זה יותר טוב מכלום, בשטח פתוח.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: טוב אנחנו עוברים. אורי מרגלית רוצה להציג את הנושא שהמועצה עוסקת בו בקצרה לגבי מעבר קיבוץ כיסופים לנחשונים.

[2] מעבר קיבוץ כיסופים לנחשונים

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: אנחנו, במסגרת זה שיש הרבה עשרות אלפי אנשים שפוננו גם מיישובי עוטף עזה, וגם מגבול הצפון בצורה קצת יותר מסודרת, נמצאים רובם ככולם, או בבתים פרטיים, או בבתים מלון, כרגע על חשבון המדינה, שזו כמובן סיטואציה לזמן חירום, אבל לא סיטואציה לחיות איתה. היישובים בעוטף עזה, ברור לנו שחלקם נחרבו ממש, ולהקים מחדש את המשק, ולהחזיר את האנשים,

מליאה 1.11.23

שבכלל יהיו מוכנים לגור מחדש על יד הגדר של עזה, כשתיגמר המלחמה ונדע בכלל מה הולך לקרות שם. בקיצור, זה הליך שאנחנו לא רואים אותו קורה בשנתיים הקרובות. ולכן, נוצר קשר בין קיבוץ כיסופים לקיבוץ נחשונים, חלק מזה מסיבה מקרית שיושב הראש של שני הקיבוצים האלה, הוא אותו בן אדם, קוראים לו גברי ברגיל. שעובד גם פה, וגם פה, בחלקי הזמן שלו. כיסופים היום נמצאים ברובם במלונות בים המלח, יש שם 106 משפחות, סך הכל שם שוהים כ-270 איש, 90 ילדים מתוכם. יש פה מערכת חינוך. אתם מבינים, יש פה השלכות שמעבר לאיפה לגור.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: אנחנו עכשיו מדברים על הפרויקט הזה. אנחנו בשותפות עם כמה גורמים. אחד, זה קודם כל כמובן קיבוץ נחשונים שנרתם לאירוע, ואפשר להסיר את הכובע, כי מוכנים להקצות קרקע באופן זמני בתוך המרחב של הקיבוץ, בתוך הקו הכחול, שעליהם אפשר יהיה להקים שכונה קרווילות. השכונה הזאת תפונה על ידי מי שיקים אותה אחרי שיגמר השימוש, ותושבי כיסופים, בשאיפה, שרוצים לגור כקהילה דרך אגב, כקהילה קיבוצית. הם רוצים להמשיך, חשוב להם. לא לכולם שם זה חשוב אותו דבר. יש רצונות סותרים. חלק לא רוצים לחזור לעוטף עזה בחיים שלהם, ולא חשוב מה. חלק מהם רוצים להיות כקהילות, בכל מקרה עד שהם ידעו מה קורה, וחלק מהם, כל אחד מוצא לו פתרונות. קיבוץ כיסופים רוצה להישאר ביחד כקהילה, ולכן צריך למקם אותם. למקם אותם בתוך קיבוץ זה הכי טבעי, כי זה קל לחבר את המערכות, את תפיסות העולם וכו'. השותפים שלנו, אחד זה קק"ל, שאמורים היו לאשר השבוע בהנהלה, ושבוע הבא בדירקטוריון, משהו כמו 100,000,000 ש"ח, כדי להכשיר את השטח ולהביא קרווילות, ולהקים את השכונה. כולל ממ"דים בכל קרווילה, מההתחלה ועד הסוף, ולהביא שכונה בתוך 5 חודשים. הם אמורים 4, טוב, בסדר. 5 חודשים וזה הלוואי, להעמיד שכונה שאפשר את כל אלה להוציא מהמלונות, ולהביא לנחשונים.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: כן, כן בוודאי. כל הקרווילה תזוז משם עם הממ"ד שלה.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: ככה. אנחנו, קק"ל אמורים לאשר את הכסף ולבצע את הביצוע. מנהלת תקומה, שזה הגוף שהקימה המדינה ונמצאים בהתארגנות, אמורה לאשר את המיקום הספציפי בתוך נחשונים. הקיבוץ מציע יחד בשיתוף איתנו, ובשיתוף הוועדה, ובשיתוף רמ"י, שני מיקומים אפשריים בתוך הקיבוץ. אחד מהם איפה שתקום שכונה עתידית של הקיבוץ, אחד בפארק נחשונים. לא חשוב, זה פרטים. מנהלת תקומה צריכה לאשר, איפה מבחינתה זה בסדר שהשכונה הזאת, שהקרווילות האלה יקומו. יש כבר שתי סקיצות. אחרי שמנהלת תקומה מאשרת, וקק"ל מאשרים את הכסף, שזה אמור להיות תוך שבוע, קיבוץ כספים, כמובן יגיד שזה מתאים לו ונראה לו בסדר, בסופו של דבר הם צריכים להחליט, אז קק"ל

מליאה 1.11.23

יוצאת למכרזים, ותחיל לעשות את כל העבודות. הכל נע במקביל. אנחנו ביום חמישי נפגשים שם בנחשונים עם כל המתכננים למיניהם, ובאמת הפרויקט הזה אמור, מה שנקרא, לא לעבוד לפי כל הסדרים הרגילים שלוקחים שנים, אלא להריץ פרויקט ב-5 חודשים. רמ"י אישרה בהנהלה שלה, כן, רמ"י, שלוקח להם תמיד נורא מהר לאשר דברים, ולתת אישור וכו', וכבר לפני יומיים התכנסו, ונתנו חותמת לצורת, הם יעשו עסקה מול המועצה זמנית על הקרקע, ואחר כך המועצה תשיב את זה לקיבוץ כמובן, עם כל הפסיליטי שיהיו שם. קק"ל מתחייבים את כל הקרווילות, ומה שמביאים על פני השטח, אחר כך להוציא.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: זה אני כבר לא נוגע, זה.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: אני אומר מה רמ"י דורשים מקק"ל. קיבוץ נחשונים, הוא לא צד בעסק. הוא צד, אבל הוא לא. אנחנו חושבים שבמסגרת העזרה הדדית הנהדרת שיש, שרואים בכל מקום, וגם במועצה, רואים למטה את קיבוץ כיסופים מצד ימין, כמו שהוא נראה לפני, באמצע את קיבוץ כיסופים כמו שהוא נראה עכשיו, ומשמאל את קיבוץ נחשונים, שיארח זמנית את קיבוץ כיסופים. ולפי הערכתי, זה לא ייקח פחות משנתיים, לפני שהם ייצאו משם.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: במקביל, אנחנו מבצעים בדיקה. נחשונים מבצעים את התכנון גם במערכות החינוך שלהם, כדי לראות איך משלבים, הילדים, בתי האב ממופים גם. כמה ילדים, באיזה משפחות וכו', באיזה שכבות גיל. איך מחברים את זה קודם כל לתוך מערכות החינוך הקיימות בנחשונים. אחר כך לבית ספר מעבר אפק, שתיכף נשמע, שאין לו בכלל מיגון במצב הקיים שלו, אבל בהנחה שהמלחמה גם תיגמר מתישהו, ואחר כך המועצה, את כל הצד של הליווי, היא תצטרך לעשות יחד עם מנהלת תקומה. ופה אנחנו נדרוש, וצריכים לעמוד על זה, שאנחנו נדרוש ממנהלת תקומה, שלא ביום שאחרי, קק"ל סוגרים את הזה והולכים, וכולם נעלמים, ואנחנו נשארים עם ההוצאות של הרווחה, ובעיות פרנסה, וחינוך, והסעות, ופינוי אשפה, וכל מה שיהיה סביב זה, בלי שיהיה שום מקור תקציבי. כי זה ייפול על המועצה. המועצה תטפל בזה, אין מישהו אחר. לא נצפה לאף אחד, כי לא יהיה אף אחד אחר שיטפל בזה, אבל גיבוי תקציבי אנחנו חייבים לדרוש, מההתחלה כתוב. אחרת, נהיה בברוך.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: תודה. תב"רים.

גילה פרין [ירקונה]: אורי, רוצה לשאול אותך משהו. אני זוכרת שבזמנו, זה אמנם לא ברמת מליאה, זה ברמת יכולת השלטון המקומי, או יותר גבוה. אני זוכרת שבזמנו על מנת לספק לעלייה המסיבית שהייתה

מליאה 1.11.23

בסוף שנות ה-80, 90, כן. בסוף ה-80, ב-90 נתנו, מה שנקרא, להסב כל מיני מבנים חקלאיים, לאו דווקא להתיישבות קיבוצית מסיבית, פה ושם, כדי שלאפשר פתרונות מגורים. אולי אפשר להציע את זה גם כן.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: הוצע.

גילה פרין [ירקונה]: טוב. חשבו את זה קודם לפני, כמו בשיר.

שרון ספורטס [מנכ"ל המועצה]: כן. אנחנו בשלב הבא רוצים להציג לכם איזו התמונה לגבי תקציבי המלחמה, אז יש מצגת קצרה שמאיה תציג לכם בנושא של הוצאות וכו'.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

שרון ספורטס [מנכ"ל המועצה]: מה? אושרת דיברה על זה, אבל אין בעיה. ואחרי זה יש לנו אישור ת"ברים. קדימה, מאיה.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: טוב, אז רצינו לתת לכם סקירה לגבי המשמעויות הכספיות עד כה, וכפי שאנחנו צופים לשנה הזו. אז ראשית נתחיל עם כלל ההוצאות המלחמה עד כה. בעצם המועצה הוציאה במגוון תחומים. אנחנו נפרט, כ-1,730,000 ש"ח-

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

מאיה עוז [גזברית המועצה]: 1,730,000 ש"ח, בנושאים הבאים. קודם כל, יש גם נושאים שבתקציבי פיתוח, ויש גם נושאים שהם בתקציב השוטף. בתקציבי הפיתוח, יש את נושא ההצטיידות. אני אתן לכם קצת דוגמאות, 271,000 ש"ח, שזה גם כולל התאמות נדרשות במוסדות חינוך, כגון העתקת גנים למיקומים חלופיים. הצטיידות מכשירי קשר, גזיבו, מתקני נעילת נשקים. פנסים, כובעים, קסדות וכל זה. קשר עם האוכלוסייה, עד כה הוצאנו כמעט 160,000 ש"ח, שזה כולל בעצם את כל הקשר שלנו עם האוכלוסייה, עם הנפגעים, עם המשפחות השכולות, כולל הפעלת מכלולי חירום. מרכז קליטת חיילים. כל הציוד לצורך האחוזה, הרצאות מקוונות ועוד. נתנו 20,000 ש"ח לכל יישוב. הגדלנו בעצם את תקציבי היישובים, לצורכי חירום והמלחמה. ו-700,000 ש"ח תשתיות חירום. אתם תראו שני תב"רים בהמשך שקשורים לזה, אלה תקציבים של משרדים ממשלתיים שקיבלנו בימים אלה.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

מאיה עוז [גזברית המועצה]: מה הם? בדרך. התקציב השוטף. מעבר להוצאות שהיו עד כה במלחמה, אנחנו צופים שיש השפעה לא קטנה לתקציב השוטף שלנו. אנחנו, ככה רשמתי בנקודות, באמת את הבוליטים הגדולים, את הנושאים הגדולים שאנחנו צופים פגיעה. אז ראשית, אנחנו צופים שאחוז הגבייה שצפינו בארנונה השוטפת יפגע וירד. אנחנו בעצם תקצבנו בתקציב של 2023, צפינו 93% גבייה. אנחנו מרגישים

מליאה 1.11.23

שעסקים מדשדשים, לא משלמים. יש לנו ביטולי הוראות קבע. ביטולי הסכמים. לכן אנחנו צופים שהפגיעה תהיה של כ-3%

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: הוא מגדיל, מגדיל. אז הגבייה של 3% בארנונה השוטפת, המשמעות שלה, היא 3,000,000 ש"ח. מעבר לזה, אנחנו השנה יישמנו תוכנית כוללת לגביית חובות עבר. גם הסכמים עם נישומים. גם בעצם יצאנו באיזושהו קול קורא לחייבים. כל התוכנית הזאת נעצרה, ברגע שהמלחמה פרצה. אנחנו הפסקנו את כל פעולות האכיפה במועצה, ואנחנו מעריכים שגם כאן יהיה לנו פער של כ-2,000,000 ש"ח בסעיף הזה. בנוסף, אנחנו צופים, אנחנו כבר רואים, שיש לנו קיטון בכל ההכנסות העצמיות מפיקוח בכלל הנושאים. אנחנו מעריכים פגיעה של 1,000,000 ש"ח גם בנושא הזה. גם בחינוך, יש לנו כבר קיטון, וגם המשך קיטון, של הכנסות עצמאיות בנושא של חוגים, תשלומי הורים, צהרונים, של כ-1,500,000 ש"ח. מנגד, אנחנו צופים שיהיה לנו גידול של 500,000 ש"ח הוצאות חירום ומלחמה, ובטוטאל, לאחר הפשרת הרזרבה, הפגיעה, כפי שאנחנו צופים אותה, היא ה-7,000,000 ש"ח גרעון, בביצוע של 2023.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: כ-7,000,000 ש"ח. אז ההחלטות הנדרשות להמשיך, קודם כל גם בשל דחיית הבחירות, אנחנו לא נאשר תקציב 2024, אלא אנחנו בעוד כחודש אחרי שנבין קצת יותר את המשמעות של המלחמה ברמה הכספית, אנחנו נאשר, אנחנו נגיש לכם לאישור הצעת תקציב מעודכנת לשנת 2023, כאשר המטרה היא, שהתקציב הזה, הוא יכלול את הצרכים שלנו של המועצה, וגם של המלחמה לשנה הבאה, והמועצה תידרש לעבוד לפי התקציב הזה. בעצם 1/12, לפי התקציב הזה. וזה בהתאם לסעיף 206 (ה) לפקודת העיריות. אז זה בהמשך. דבר שני, תקצוב תב"ר ייעודי למלחמת חרבות ברזל, אתם תראו בהמשך בתב"רים. תב"ר אחד מועצתי, ותב"ר אחד יישובי, של 600,000 ש"ח, ובנוסף אנחנו מאפשרים הקדמה של התב"ר היישובי של שנה הבאה, של 24', אנחנו מאפשרים הקדמה ל-2023, במידה ומדובר בצורכי חירום, וצבא, וליישוב אין יתרות תב"רים קיימים. בהזדמנות הזאת, אנחנו גם רוצים לתת לכם תמונת מצב לגבי תקציבי הפיתוח של המועצה. כשאנחנו הצגנו לכם כאן במליאה האחרונה את עדכון התקציב השוטף, הצגנו את תקציבי הפיתוח, אם אתם זוכרים, אז התקציב הזה הוא בעצם הסתמך על 27,000,000 ש"ח מעסקת נווה ימין. הסכום הזה לא הגיע למועצה. אנחנו נפנה, אושרת תפנה לרמ"י לבקש מקדמה, מאחר והצפי שהסכום הזה יגיע, הוא רק בתחילת שנה הבאה. ברבעון הראשון של שנה הבאה. ובעצם היעדר הסכום הזה, מייצר לנו גרעון בתקציבי הפיתוח שלנו, של 24,400,000 ש"ח. כשאנחנו עוברים על הפרויקטים שאישרנו אותם, שאתם אישרתם אותם, אנחנו מזהים מספר פרויקטים, כמעט 10 פרויקטים, ששווים כ-3,500,000 ש"ח, שעדיין לא יצאו לפועל, ואנחנו נבקש להקפיא אותם.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

מליאה 1.11.23

מאיה עוז [גזברית המועצה]: אין לי פה את הפרויקטים, יש לי את הרשימה שלהם. כן, ואז נבחן בעצם את ההפשרה שלהם. ולכן כרגע, אחרי שאנחנו מקפידים את ה-3,500,000 ש"ח, הגרעון הוא כמעט 21,000,000 ש"ח. אם אנחנו מסתכלים על עומס המלוות שלנו, אז עומס המלוות שלנו נכון להיום, עומד על 28%. יש לנו יתרת הלוואות של 102,000,000 ש"ח מסך התקציב, 28%? אם נכסה את הגרעון הזה, אנחנו לא יכולים לסיים את השנה בגרעון בתקציבי פיתוח, נכסה את הגרעון הזה עם הלוואה, זה בעצם מעמיד אותנו על עומס מלוות של 34%.

** חב/ת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

מאיה עוז [גזברית המועצה]: גם מדובר בהלוואת גישור. זאת אומרת, זו הלוואה לתקופה קצרה. אני לא מכירה סכום כזה. יש לנו בקרנות אחרות.

** חב/ת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

מאיה עוז [גזברית המועצה]: 33. שלא נחרוג מההחלטה. אורי, כרגע אנחנו בוחנים את הסיוע של משרד הפנים. אחד מאמצעי הסיוע שמשרד הפנים מאפשר, זה לקחת מקרנות הלוואה לתקציב השוטף. אני ממש אגע בתקציב השוטף, אנחנו בגרעון.

** חב/ת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

מאיה עוז [גזברית המועצה]: בסדר, אז אני אומרת. היתרונות שיש לנו בקרנות, קודם כל החשיבות העליונה, זה גם [...] התקציב השוטף.

** חב/ת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

מאיה עוז [גזברית המועצה]: זהו, זה המצב. אתמול הגיעו מהמחוז לפגוש אותנו, לשמוע על המצב. אני יכולה להגיד שהממשלה נותנת מענה איטי מדי, מועט מידי, הכל נמצא בצנרת, וכרגע, כרגע אפילו לא נעים לי לומר, אבל המענק הממשי שקיבלנו, 5 ש"ח למפונה ליום, שהגיע למועצה. אז אתם יכולים להבין מהסכומים.

** חב/ת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

מאיה עוז [גזברית המועצה]: 70%, כן. גם זה בתשלומים. גם זה בתשלומים.

איתן יפתח [אלישמע]: מאיה, אתה יכולה להסביר על ה-27,000,000, איך זה קפץ פתאום עכשיו?

מאיה עוז [גזברית המועצה]: הסברתי. בעצם בתקציב של תקציבי הפיתוח, אנחנו הסתמכנו על עסקת נווה ימין. על החלק של עסקת נווה ימין. וזה בדיוק הסכום. 27,000,000 ש"ח. אגב, העסקה הזאת, אנחנו

מליאה 1.11.23

אמורים, לצאת משם עם 40,000,000 ש"ח מהעסקה הזאת. אנחנו לקחנו ביטחון של 70%, מאחר וכל הבדיקות שלנו מול רמ"י, הראו שהכסף היה צריך להגיע לכאן.

איתן יפתח [אלישמע]: זה בגין עסקאות שכבר נעשו?

מאיה עוז [גזברית המועצה]: זה בגין ה-100 דונם, 60% מה-100 דונם, בעסקת נווה ימין.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: העסקה בין נווה ימין לבין החברה, נעשתה. אחת העסקה בינם לבין רמ"י, עוד לא נעשתה. ובגלל המלחמה, אנחנו לא רואים אותה, ולא את הכספים שהיו אמורים להגיע, כמה חודשים אחרי שהעסקה מתבצעת עם רמ"י. יש עיכוב. כן, אבל זו עסקה חלוטה. המושב הרי כבר סגר את זה. החברה עוד לא סגרה מול רמ"י.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לא, זה לא רמ"י. כן, אתה צודק. זה גם רמ"י וגם החברה. כן. מה אלי?

אלי כהן [חורשים]: לא, רציתי לשאול בדיוק לגבי העסקה. איפה זה תקוע, ואם זה באמת רק בגלל המלחמה, או שאנחנו פה פשוט מפגרים בנושא של הגבייה שלה.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: זה בגלל המלחמה.

אלי כהן [חורשים]: רק המלחמה?

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: כן. ממש לפני סוכות כשפגשנו את ניסים אברהם, אמר שהכסף אמור להיכנס בסביבות ינואר פברואר, ואמרנו לו אז אנחנו רוצים על החשבון, והוא אמר בסדר. ואז התחילה המלחמה.

איתן יפתח [אלישמע]: אולי דווקא בגלל המלחמה, אולי עכשיו אפשר כן לזרז.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: אנחנו, כפי שאמרתי, יש לנו כוונה לפנות. זה המצב.

אלי כהן [חורשים]: עכשיו, עוד שאלה. לגבי יש סיוע ומתווה עזרה של האוצר לכל סקטור העסקי, ולכל מיני סקטורים. כן. האם יש תוכניות גם לגבי הרשויות המקומיות?

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אתמול הייתה כאן בסיור מנהלת המחוז של משרד הפנים. החדשה שנכנסה, וגם דיברתי קודם עם מנכ"ל משרד הפנים. יש עכשיו 1,000,000,000 ש"ח שהם רוצים לתת בתקומה, שהם קיבלו עבור הרשויות המפונות. עוד 1,000,000,000 ש"ח שהם ייתנו לצפון ולדרום, ולגבי יתר הרשויות, שהם

מליאה 1.11.23

לא צפון, לא דרום, ולא קו עימות, זה 70,000,000 ש"ח, שזה לא הרבה כסף בכלל, לחלק לכל יתר הרשויות, לכולם, לכולם. זה לא מספיק בכלל, בכלל ואנחנו כמובן על זה מולם, כדי שיגדילו את הסכומים.

אלי כהן [חורשים]: עכשיו לגבי עסקת נחשונים. אנחנו רואים מזה משהו?

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לא. זו לא עסקה בשווי כסף. זו עסקה בשווי ציונות.

איתן בן ציון [מנכ"ל החברה הכלכלית]: לעניין התאגידים, ביקשו מאיתנו להעביר נזקים שנגרמו לנו. לעניין התאגידים העירוניים, ביקשו מאיתנו להגיש דו"חות אם נגרמו לנו נזקים. ולנו נגרמו. נגיד כמו הביטולים של הכנסים ב-Done וכל מיני דברים כאלה, ולראות מה נקבל מזה. בינתיים הם אוספים את המספרים.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: תודה בנצי. רגע, רגע, שנייה. יש עוד נתונים להראות לכם.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: מי? בוודאי שהיא שמעה. כן, מאיה.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: שקף אחרון שחשוב לנו להראות לכם, זה יתרות תב"רים של היישובים. בעצם כלל יתרות התב"רים, גם התב"רים הרגילים שלכם כולל את התב"רים המיוחדים שהמועצה נתנה כאן בכמה שנים האחרונות, ויש כאן יתרות של כמעט 16,000,000 ש"ח בטוטאל לכלל היישובים.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

מאיה עוז [גזברית המועצה]: פשוט פונים יישובים ואומרים, שאין כסף, ואין תקציבים. וכשאנחנו נכנסים, אנחנו רואים שיש תקציבים לא מנוצלים.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: זה נכון, זה נכון. אבל בדיוק מה שאנחנו עושים עכשיו במועצה, עוברים על כל מיני תוכניות ומקפאים אותם, כי יש תיעדוף עכשיו, ומלחמה קודמת לכל. אנחנו מצפים שכל יישוב עכשיו, יעבור על יתרות התב"רים שלו, ויראה אם הוא יכול להסיט מהם לטובת מלחמה. זאת אומרת, שאם אנחנו יודעים שבמושב אלישמע חסר לכם ממ"מים, ויש לכם יתרה, אני לא יודעת במקרה אם יש לכם או אין, אז יכול להיות שביתרה הזאת, עם הקדמת מימון של שנה, אתם יכולים לעשות ממ"ם שיפתור בעיה. בסדר? ויכול להיות, לא יכול להיות בטוח, אני יודעת, שבסירקין בישיבת הוועד האחרונה, הם החליטו לקחת מהתב"ר 330,000 ש"ח ולהציב אותו לצורכי מלחמה. לקניית קסדות, אפודים ודברים אחרים, שהם צריכים שם. גם במתן, אותו דבר. גם הם לקחו, עשו הסבה. אז אני אומרת, אתם יכולים. אנחנו מאשרים כאן הסבה

מליאה 1.11.23

של תב"רים לטובת צורכי מלחמה, ככל ואתם נדרשים לעשות כאן רכש של ציוד, או דברים אחרים שקשורים למיגון. כל צורכי המלחמה.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לא צריך לזה 3 הצעות, לא. לא. הוועד יודע.

* חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לא מכרזים, אבל הצעות. עדיף. כי זה בשבילכם, שתיקחו את הכי טובה. זה לא צריך לעכב. עוד משהו? מאיה, יש משהו לאישור?

מאיה עוז [גזברית המועצה]: כן. תב"רים לאישור.

איתן יפתח [אלישמע]: למה שבעצם, אם אנחנו מדברים פה, עלה פה נושא של למשל הלוואה לסגירת הגרעון בנושא של התב"רים שנוצרו. אז אפשר גם אולי לקחת בחשבון, עוד איזו הגדלה מסוימת בהלוואה הזאת, או חלק מההלוואה הזאת, יותר נכון להגדיל יותר, כדי לתת חלק מהתקציבים כתב"ר נוסף, לנושא של ממ"דים. במרחב הציבורי אני מדבר.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אז המחויבות שלנו היא בראש ובראשונה למוסדות חינוך. ואנחנו עשינו כאן מיפוי.

איתן יפתח [אלישמע]: אני אומר עוד פעם. יש ישובים, על כל יישוב אולי יכול להיות שתיתנו את ההקצעה, וכל יישוב יחליט אם הוא רוצה בגנים הפרטיים שלו, או בגנים-

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לא. לא.

איתן יפתח [אלישמע]: למה?

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: כי לכל יישוב יש את התב"ר שלו, והיישוב יחליט מה הוא עושה. אני לא מתערבת ליישוב.

איתן יפתח [אלישמע]: בסדר. אבל אם אנחנו עכשיו נותנים לכל יישובים עוד סכום מסוים, למטרה הזאת.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אנחנו לא צריכים. יש 16,000,000 ש"ח יתרות לתקציבי יישובים.

איתן יפתח [אלישמע]: אבל הם לא מפולחים בצורה, אפשר לבנות שני ממ"מים, ואולי אצל מישהו אחר אפשר לבנות 10 איתם. כל אחד יש לו את התקציב שלו.

מליאה 1.11.23

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אבל איתן, אתה-

איתן יפתח [אלישמע]: מי שצריך. מי שלא צריך, שלא ייקח.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אז אני מסבירה. לכל היישובים שיש יתרות, ראינו שלרוב המוחלט של היישובים יש יתרות, אפשר לעשות הסבה שלהם לצורכי מלחמה. בנוסף, כמועצה על פרויקטים שהם כלל מועצתיים, אנחנו מצמצמים, מקפידים בינתיים כל מיני פרויקטים. אנחנו מחויבים קודם כל לסגור ברמת החינוך הממלכתי. בסדר? מקומות שבהם אין ממ"מים. עכשיו, אם יישוב רוצה להקים ממ"ם, אז שיתכבד וייקח מהתקציב שיש לו, ואם חסר לו, והוא רוצה לקבל מה-60,000 ש"ח שמגיע לו בינואר, נקדים לו את זה.

איתן יפתח [אלישמע]: אבל עוד פעם. זה לפי המחירים שראינו פה, זה מחירים שלא יגרדו אפילו את מה שצריך. אז אני חושב שפה המועצה צריכה לעשות תקציב מיוחד, לתת תב"ר מיוחד, כחלק מהתמיכה. ויישוב שצריך, לתת לו, או לפי איזה מפתח מסוים. מספר תושבים, מספר מבנים ציבוריים, לא יודע. אבל לתת איזה משהו.

אלי כהן [חורשים]: הסכומים האלה מעודכנים? הם מעודכנים פיקס מאיה? אלו הסכומים נכון להיום?

מאיה עוז [גזברית המועצה]: מה שאני הצגתי, כן. נכון שלשום.

אלי כהן [חורשים]: אני מציע לפנות למשקים בצורה יזומה. יש פה 15,000,000 ש"ח, זה הרבה מאוד כסף. הסבה לצורכי מלחמה, זה בדיוק מה שאנחנו מדברים עליו עכשיו, וצריך פשוט ליזום.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: זה מה שהצענו אלי.

אלי כהן [חורשים]: נכון את צודקת. המועצה תיזום-

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אבל אני אגיד לך שאנחנו גם הצענו את זה ליו"רים. אבל אנחנו גם בישיבה עם היו"רים, וזה עלה מאחד היו"רים. שאמר, יש לי יתרה. אני לא בונה עכשיו את גן השעשועים. יותר חשוב לי הכסף הזה לצורכי מלחמה, לעשות x, y, z. מזה העלינו לכל היו"רים את ההצעה. אתם שמעתם את זה, כי הייתם בחיתוכי מצב. ואמרנו חברים, אם יש לכם יתרות בת"ר, קחו אותם לצורכי מלחמה. תבואו, תגידו למה אתם צריכים, ואנחנו נאשר לכם את זה. עכשיו כשאנחנו בגירעון של 22,000,000 ש"ח, וצריכים לקחת הלוואה בריבית מאוד גדולה, וכבר מגיעים ל-35% עומס מלוות, ועוד לא סגרנו את סיפור הממ"מים בגני הילדים שלנו, לא הפרטיים שלנו, בסדר, שהם הממלכתיים. אז אנחנו לא-

איתן יפתח [אלישמע]: איפה? בקיבוצים?

מליאה 1.11.23

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: חלקם במושבים, וחלקם בקיבוצים. גם וגם. כן.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אם אפשר לקנות אקדחים? אם אתה מוגדר כיישוב שיש לו מפעל, איך זה נקרא חיוני? מפעל ראוי, אז אתה יכול. נגיד קיבוץ, אייל הם מפעל ראוי, אז הם יכולים. הם קנו את הנשק. אתה צריך לבדוק אם במזכירות שלכם אתם רשומים כמפעל ראוי. אבל אנחנו כבר הגענו יחד עם כל כוחות הביטחון, לאספקת נשקים מאוד, מאוד גדולה. אז אני לא בטוחה שזה הפער שאנחנו רוצים-

איתן יפתח [אלישמע]: בגנים, משרד החינוך לא צריך לדאוג, לא צריך להיות שיקול ממשרד החינוך?

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: בגנים בנויים לא. מבנים שכבר נבנו. מזמן.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: שנייה אני אסביר, גני הילדים שבהם יש לנו, סה"כ יש 12. 8 בקיבוצים, 4 במושבים.

אלי כהן [חורשים]: לא יש 10 בקיבוצים.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: לא יודע, אנחנו מכירים 8.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: בקיצור, במקומות האלה, המבנים שייכים לקיבוץ, או לאגודה השיתופית. נגיד בנווה ימין, גן אורן שבנווה ימין, שייך לאגודה. בכל מקום או בנווה ירק. בכל מקום שיש מבנה אגודה, האגודה בעבר לא הייתה מוכנה, גם הקיבוץ לא היה מוכן, להפקיע את הקרקע. לבנות גן ילדים. אז עכשיו אין. משרד החינוך מממן בנייה של גן ילדים או ממ"ר, במידה והקרקע שייכת לצורך העניין למועצה או למדינה, משרד החינוך.

איתן יפתח [אלישמע]: והם יסכימו?

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אני לא יודע. אנחנו בודקים את זה, לא קיבלנו תשובה. אני בכלל לא בטוח שמשרד החינוך מממן רק ממ"ד לגן ילדים. אנחנו בודקים את זה. אולי בגלל המלחמה כן.

איתן יפתח [אלישמע]: לא, עכשיו הקיבוצים והמושבים יסכימו להפקיע?

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: מי שיהיה מוכן להפקיע, זו כבר התקדמות מסוימת. נפנה למשרד החינוך, נגיד הם מוכנים להפקיע כך וכך, תשימו שם ממ"ד במימון של משרד החינוך, ונראה אם זה יצלח.

מליאה 1.11.23

לכל הגני ילדים יש פתרון היום בקרבת מקום. חלק מהילדים עברו גנים, חלק [...] היום. הם לא בגנים, הם עברו למבנים חלופיים.

אלי כהן [חורשים]: אתם מציגים פה תמונה מעוותת שרון.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: זהו, מה?

אלי כהן [חורשים]: לא, אין פתרון. הפתרון לא קיים. זה לא נכון. הילדים לא לומדים, הם לא בגנים. הם בבית, חלקם בבית.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אני לא יודע מי זה חלקם.

אלי כהן [חורשים]: חברים, בואו. אני רוצה, שרון, בעניין הזה, שרון תקשיב.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: רגע אלי, רק משפט אחד.

אלי כהן [חורשים]: יכול להיות, תראה, אני לא במקום להתווכח.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: לא, משפט.

אלי כהן [חורשים]: אני במקום כדי לקבל את האינפורמציה, כי אנחנו חייבים לעשות סדר. אני מסכים עם המדיניות של המועצה אגב. שרון, אני מסכים לגמרי. אבל צריך לעשות מיפוי ואתם צריכים לדעת כאן. חברי המליאה צריכים לדעת, שישנם גנים, וזה לא משנה כרגע אם זה בקיבוצים או מושבים, שלא ממוגנים. לא ממוגנים, ואין פתרון. הילדים יושבים בבית, כן.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אלי-

אלי כהן [חורשים]: עכשיו אומרים לי גן פרטי גן, גן לא פרטי. גן ממלכתי, גן לא ממלכתי. בואו, זו המועצה. אנחנו מועצה של יישובים שחלקם נבנו בצורה כזאת, בצורה אחרת, אבל אנחנו צריכים לעניין הביטחוני, צריך פה קונצנזוס ואת אמרת, ואני בקו שלך. אנחנו נעשה הכל כדי למנוע אפס סיכונים. ואנחנו צריכים להחזיר את המשק לפעילות, ולא יכול להיות שאנשים יהיו פה בבתים, וקהילות שלמות, רגע דני, דני, תן לי שנייה. דני שנייה. דני, אני יפתח, אני לא בוויכוח איתך. אני לא מתווכח. אני אומר את דעתי, אתה תגיד מה שאתה רוצה. אני הפסקתי להתווכח איתך. אני אומר את דעתי כאן, ואני רוצה שהיא תשמע. אני חושב שהנושא של מיגון גני הילדים, אם יש 10 גני ילדים, אתם צריכים בתוך חברי מליאה לדעת את זה, ולא יכולים למרוח את זה, ולהגיד לי כאן עכשיו, בוא תשמע את הצרות שלי, ובוא תשמע, תקשיבו טוב למה שאני אומר. סיכון של ילדים, אף אחד לא רוצה לקחת. והילדים, והילדים לא יוכלו להמשיך בלי מסגרת.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אפשר לענות אלי? אפשר לענות? אז אני ענה.

מליאה 1.11.23

אלי כהן [חורשים]: אם אמרתי משהו בנושא האינפורמציה לא נכון, תקן אותי. כי אני לא מכיר את המיפוי שאתה מדבר.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אז אני מתקן אותך. אני עונה, אני עונה. חברים. קודם כל-

אלי כהן [חורשים]: אין מיגון בגנים.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אלי, מספיק. אלי, לא הפרעתי לך. חברים.

אלי כהן [חורשים]: אז אל. ואם איתן מוכן שהילדים שלו והנכדים שלו יהיו בגנים לא ממגונים, אז שיגיד את זה.

איתן יפתח [אלישמע]: אני לא אמרתי. אני איתך. אני לא אמרתי שלא.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אפשר לענות? אני אתחיל בגנים פרטיים. גנים פרטיים, זה גנים פרטיים. אנחנו לא יודעים עכשיו לתת לכל גל פרטי פתרון. גן פרטי שנמצא בבית מגורים, אני מקווה שבאותו בית מגורים, יש ממ"ד.

אלי כהן [חורשים]: אין גנים פרטיים בתוך בתים בקיבוצים. אין. אין. נקודה.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אז אצלך אין. במקומות אחרים יש, תתפלא. לא בקיבוצים. יש לנו את צור יצחק, יש מתן, יש מושבים, יש עוד חוץ מקיבוצים. חברים, אז אני מוציא מהדיון, מתחום האחריות של המועצה, ברמת הדיון, את גני ילדים הפרטיים. לא יודע לטפל בגנים פרטיים, ואני גם לא יודע כמה יש. אנחנו לא מטפלים בזה. פרטיים. כל שאר מוסדות הציבור, אני תיכף גם אעשה עוד בדיקה, כדי להיות מאוד מדויק. אין לנו שום, אין לנו גן ילדים, או בית ספר, שהוא פועל כרגע ואין לילדים פתרון מיגון. זאת אומרת, אם יש ילדים היום בגן, נגיד בנווה ימין, יש גן אורן, יש שם ילדים. אבל הם לא כרגע בגן, אורן, או הם בגן, יש להם פתרון שתוך דקה, או דקה וחצי, להגיע למקום ממוגן. רגע. עכשיו יש הורים שמחליטים לא לשלוח ילדים למוסדות החינוך. אנחנו כל יום עוקבים אחרי כמה מגיעים. בערך 85%. זה אומר שיש לא מעט משפחות שמעדיפות להשאיר את הילדים בבית, מבחינתו זה בסדר. גם בגן ילדים יש לכל הגנים היום, שיש לנו בעיית מיגון בהם, יש לנו, יש פתרון, שאגף חינוך הגיע לכל נקודה יחד עם [...]. ומצא את הפתרון המתאים לאותו גן ילדים, שהוא לא בתוך הגן. זה ללכת חצי דקה, דקה, להגיע למקום ממוגן. במקום שלא מצאנו פתרון, הגן לא פתוח, אבל אין כזה. במקום שיש לנו בעיה, זה בית ספר יחדיו, ששם יתחיל פתרון ביום ראשון, שהילדים עוברים מרחבים בתוך הקיבוץ, שהם קרובים למקלטים וקרובים למקומות ממוגנים. בכל שאר המקומות, אין לנו בעיה. בבית ספר ירקון ובית ספר-

אלי כהן [חורשים]: מעבר אפק יש לו בעיה.

מליאה 1.11.23

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: לא, אבל מעבר אפק גם שם פתרו את הבעיה. במעבר אפק. בפתרון של הקיבוץ.

אלי כהן [חורשים]: כן. חילקו אותם בין כל המקלטים של הקיבוץ.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: נכון, נכון.

אלי כהן [חורשים]: זאת אומרת בזמן אזעקה, כל הילדים מתחילים לפי הסדר לרוץ.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: נכון, נכון. אבל אני לא אבנה עכשיו, אין לנו. חברים, בואו. את הבעיה כולנו מבינים, אנחנו לא נבנה עכשיו מיגון ל-300 ילדים. זה לא ריאלי, ולא רלוונטי. אנחנו-

אלי כהן [חורשים]: צריך למגן ולתעדף.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: לגבי בתי הספר העל יסודיים שלנו. לגבי בתי הספר היסודיים שלנו, בתי הספר היסודיים כולם, למעט שני אלה שקיבוצים, כולם עם מקלטים ומקומות ממוגנים. גם שם, אנחנו נראה בשבוע הבא, נעדכן ונוסיף עוד ילדים ועוד שכבות, כדי להחזיר כמה שיותר, כמו שאלי אמר, לשיגרה. לגבי בתי הספר התיכוניים. עמי אסף וירקון, בעמי אסף יש מספיק מקלוט לילדים בבית הספר. אנחנו לא נחזיר את עמי אסף באופן מלא עם 1,500 ילדים, משתי סיבות. סיבה בראשונה זה נושא ההסעות. השבוע היה לנו מקרה שבזמן הסעה, 600 ילדים יצאו מעמי אסף, היו בדרך לאוטובוס ושם תפסה אותם האזעקה. חצי ברחו לבית הספר. חלק ברחו לבית הספר. חלק נשכבו על הרצפה. חלק ירדו בתוך האוטובוס. אני אומר-

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

אלי כהן [חורשים]: אלו ההנחיות.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: כן, כן. בקיצור-

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אנחנו לא מחזירים את כל ההיקפים, בכל בתי הספר. בבית הספר ירקון, נעשה בשבוע הבא שינוי. כי יש לנו כאן גודל שיושב פה בתוך בית הספר. אנחנו נמצא לו סידור אחר, כדי שיהיה אפשר ללמוד שתי שכבות בירקון, ולא רק שכבה אחת. לקח לנו זמן, למצוא להם מקום וכו'.

אלי כהן [חורשים]: עוד מעבר לשניים?

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: כרגע בשבוע הבא לא, אבל אנחנו ממשיכים לעדכן כל הזמן. אנחנו צריכים לראות, שנייה.

מליאה 1.11.23

אלי כהן [חורשים]: יש צורך בזה. זה עלה-

שרון ספורטס [מנכ"ל המועצה]: אני יודע. אבל אתם צריכים גם לעזור לנו. אנחנו כל הזמן בשיחות עם הורים, אושרת. נפל טיל במרכז כפר סירקין. 100 מטר מבית הספר. נפל טיל על בית באלפי מנשה. אתמול לא נפלו פה טילים, אבל היו מאוד קרובים ליירוטים. נופלים פה טילים. אנחנו לא רוצים, למרות שפיקוד העורף יגיד צהוב, ירוק. היינו בירוק, ונפל טיל בסירקין כשהיינו בירוק. אנחנו לא רוצים להיות במצב שייפול טיל על בית הספר בשעה שיש שם ילדים. לכן אנחנו עושים את זה מאוד בזהירות, עם הרבה שיקול דעת, וצריך להסביר את זה גם להורים. אנחנו פותחים את המערכת כל פעם עוד קצת. אם נבין שהאיום פחות יוסר, אז אפשר יהיה לשפר יותר.

אלי כהן [חורשים]: עוד פעם, לגבי ירקון. ההרגשה הייתה שכאילו בגלל הגדוד, אין מקום לילדים.

שרון ספורטס [מנכ"ל המועצה]: נכון.

שרון ספורטס [מנכ"ל המועצה]: אני אומר.

שרון ספורטס [מנכ"ל המועצה]: זו עובדה.

איתן יפתח [אלישמע]: בסדר. עוד פעם. אני אומר, לא אומר חס וחלילה כולם חשובים, אבל לראות, אתה אומר מוצאים פתרון אחר. השאלה אם הפתרון הזה הוא רק משנים, או שזה בהדרגה, בסופו של דבר או לא. ניתן לילדים 3 ימים, כי נותן פתרון להורים גם לנשום.

שרון ספורטס [מנכ"ל המועצה]: נגיע למצב של יומיים בבית הספר, 3 ימים מקוון. כמו בעמי אסף, וכמו שאר השכבות בבית הספר ירקון. כולם ילמדו באופן שווה, וככל שנוכל, נוסיף עוד. גני הילדים פתוחים, הצהרונים פתוחים, כי יש מקלט סמוך.

אלי כהן [חורשים]: אולי בחטיבות ביניים [...].

שרון ספורטס [מנכ"ל המועצה]: כמה שאפשר. זהו. צריך להצביע על התב"רים.

ליאת זולטי [מתן]: טוב שני נושאים. שרון. אחד, אני חושבת שבנושא של בתי הספר והגנים, מוסדות החינוך, האזורים אני חושבת ששוב, אין להתפשר עבור הילדים שלנו, וצריך למפות בצורה מסודרת. איפה שאין פתרון, להתחיל מגבוה לנמוך. איפה שאין פתרון לילדים בתי ספר/גנים, איפה שאין, חייבים להביא לשם מיגוניות ולתעדף את זה מאוד גבוה. אין ברירה. אני חושבת שאפשר פה לשאול את-

שרון ספורטס [מנכ"ל המועצה]: את רוצה להסביר לי איך את ממגנת את 300 ילדים בבית ספר במעבר

אפק?

מליאה 1.11.23

ליאת זולטי [מתן]: ממ"דים.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: ממ"דים ל-300 ילדים?

ליאת זולטי [מתן]: לא יודעת. שרון, צריך לקרוא-

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: מה זה לא יודעת? את חברת מליאה. מה זה לא יודעת? לא מבין.

ליאת זולטי [מתן]: שרון, אבל יש לך ילדים שהם לא ממוגנים? אתה אומר שכן.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: לא. אמרתי שלא.

ליאת זולטי [מתן]: אבל יש מקומות, אבל יש מקומות כמו בתי ספר.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אין. הם עברו למרחבים אחרים שהם קרובים למיגון.

אלי כהן [חורשים]: מה אתה רוצים שאני אגיד? אני אגיד, כן. במצב של מלחמה, אם יש מלחמה, אם אף אחד לא הבין את הכוונה שלי, צריך להגדיל את התקציבים. ולא צריך להתבייש. ואם צריך להגדיל את התקציב וזה אומר לקחת עוד הלוואות, כדי למגן את הגנים, חלילה לא את הבית של אלי, אבל את הגנים, את הילדים, את בתי ספר, צריך לעשות את זה. בשביל זה אנחנו יושבים פה. יש מחלוקת. את זה אף אחד לא אמר פה. ויש וויכוח. ואני מבטיח לך שיש פה וויכוח.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: אני מציע אלי, אולי תצביע על זה, שאת ה-15,000,000 ש"ח שראינו פה, שנמצא בישובים-

אלי כהן [חורשים]: אני מסכים. אם תשים תוכנית בשלבים.

שרון סספורטס [מנכ"ל המועצה]: המליאה תחזיר את כל הכסף הזה, ובזה נקנה מיגוניות לכל הילדים.

אלי כהן [חורשים]: מסכים. ואני אגיד לך שאני מסכים. ויותר מזה אני מסכים, אני אגיד לך למה עוד אני מסכים שרון. אני מסכים לתוכנית שתגיד שקיבוצים יצטרכו להכניס את היד לכיס, וגם הם לשים כסף. בסדר? גם לזה אני מוכן. אבל אני לא מוכן לבוא לפה, ולצאת מכאן החוצה עכשיו, ולהגיד 10 גנים לא ממוגנים. כי אין לנו מה לעשות.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אלי, אלי, רגע. שרון, שרון תן לו.

אלי כהן [חורשים]: שרון, אני משאיר את המפתח, אני משאיר את המפתח של הבית שלי בחוץ, כדי שגנים ירוצו לבית שלי. נראה לך הגיוני?

מליאה 1.11.23

אשרת גני גונן [ראש המועצה]: אלי, שמעת מה אמרתי קודם? בוא, חכה לסיכום. בסדר? לא להתעצבן. אורי.

ליאת זולטי [מתן]: אבל רגע, עוד נושא אחד. אני חייבת להגיד. ההסעות. הבת שלי גם בהסעה, והייתה אזעקה. אני מבינה שהילדים כאילו לא [...]. עצם זה שבכלל הם מתכופפים בתוך האוטובוס, גם זה משהו [...]. אני לא יודעת, אני אומרת, אני בעצמי מפחדת מהעניין הזה של ההסעות. הנה היה, אז זה משהו. הילדים לא ישבו אפילו להתכונן, ישבו ככה.

אשרת גני גונן [ראש המועצה]: חברים, בואו לא נאבד את זה. בואו לא נאבד את זה, הקשבה הדדית וכבוד. מיד. לגבי עניין ההסעות, אני אגיד שאנחנו מאוד, מאוד התלבטנו לגבי ההסעות, והגענו להחלטה, שאנחנו בגלל שהחינוך הוא חינוך, שמבחינתנו הוא שוויוני לכל, ואנחנו לא יכולים להגיד שמי שיש לו הורים שיסיעו אותו, יגיע ללימודים, ומי שלא, אז לא. אנחנו את ההסעות שחררנו על פי ההנחיות של פיקוד העורף. פיקוד העורף, אנחנו לא מומחים. המומחיות היא של פיקוד העורף. פיקוד העורף הסבירו שבעת נסיעה, תלמידים צריכים להתכופף מתחת לקו החלונות, עם דלת האוטובוס פתוחה. אני יודעת שיש הורים שלא רוצים להסיע את הילדים בהסעות, והם מסיעים אותם ברכב הפרטי. אבל אנחנו מקבלים כאן הנחיות מפיקוד העורף בנושא של ביטחון. אני יודעת שיש כאלה שיגידו, וגם קבעתם שאולי זה לא טוב אולי, אני מבינה. די, אבל בסוף יש אחד שנותן כאן הנחיות ביטחון במלחמה, זה פיקוד העורף. אז אנחנו פועלים לפי הנחיות פיקוד העורף עם ההסעות. אני אגיד שבהתחלה, הורים רבים-

אלי כהן [חורשים]: אגב, זה אותו דבר בקשר לאתרי בנייה. מי שנותן פה את ההנחיות, איך להתנהל במפעלים, באתרי בנייה. אני שמעתי, היו פה כל מיני כל מיני רינונים סביב העניין הזה, גם בקיבוצים, גם באתרי בנייה. סגרו פה אתרי בנייה במדינת ישראל. אתמול הייתה עתירה. הגשנו עתירה. הם פתחו את כל אתרי הבנייה. כל ההיסטוריה הזאת, אבל אתם צריכים להבין שאפשר לשתק את המשק. צריך לעבוד. אנשים צריכים ללכת לעבודה, ולא יכול להיות מצב שהמשק יהיה משותק. צריך להגיד משהו בקשר להוראות פק"ר. יש סמכות אחת. אם אנשים לא מבינים. זה פק"ר. זה פיקוד העורף. הם קובעים אם אנחנו נתכופף באוטובוס, לא נתכופף באוטובוס, ואתם כמשרד החינוך, ואתם כרשות, צריכים ללכת לפי מה שמשרד.

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]: אנחנו מנהלים מערכת חינוך בשעת מלחמה, ואנחנו מנהלים אותה בצורה מאוד, מאוד אחראית, ומאוד מאוד, מתונה. אני רוצה לומר לכם, שאנחנו יושבים בוקר ולילה, כדי לבחון כל יום ביומו מה אנחנו עושים. כאשר היום אנחנו מבינים, היום, אני לא מדברת על לפני 3.5 שבועות, היום אנחנו מבינים, שהסיפור של המלחמה הזאת, זה סיפור ארוך, ואנחנו מבינים היום, ששלום הילדים שלנו, הביטחון שלהם, הרווחה הנפשית שלהם, צריכה להיות מעל הכל. והעובדה שהילדים היום, חלקם הגדול נשאר בבית, זה משהו שאנחנו צריכים להחזיק אותו, חלקם הקטן נשאר בבית, זה משהו שאנחנו צריכים להחזיק אותו, ולשאול את עצמנו יום, יום, איך אנחנו מחזירים את מערכת החינוך לשיגרה, כשאנחנו בוחנים את כל הסיכונים, וכל הסיכויים שיש יום ביומו. זה מה שאנחנו עושים כל הזמן. ואני רוצה

מליאה 1.11.23

לומר לכם, שאחד הדברים הכי, הכי חשובים למערכת נפשית, גם למבוגרים וגם לילדים, זה התפקוד, שלנו שצריך לשמור על רציפות. תלמיד צריך להיות תלמיד. הורה צריך להיות הורה. ילד צריך להיות בתוך בית ספר. ילד שלא נמצא בבית ספר תקופה מאוד ארוכה, ותיקחו את הילדים שלנו אחרי שהם עברו את תקופת הקורונה, ועוד כמה טלטלות כאלה ואחרות של טילים מכאן ולכאן, זה ילדים היום שגדלים בסביבה לא בטוחה. אם אנחנו נשדר להם פחדת, ככה הם יגדלו. ואנחנו צריכים כמערכת להבין, שאנחנו מנהלים מערכת של סיכונים, אבל גם של סיכויים מאוד גדולים, ואנחנו צריכים לנהל שגרה כזאת, שתלמד את הילדים לחיות בשגרה, שיש בה אולי אזעקות, אולי חוסר ביטחון, אבל בתוך המרחבים, ככל שאנחנו נחליט אותם, עם הגורמים המוסמכים, שהם פיקוד העורף, ככל שאנחנו יכולים, אנחנו מחויבים לבריאות הנפשית של הילדים והנכדים שלנו, להחזיר אותם לתוך מערכת החינוך. אני רוצה לומר לכם שלא מושלם. אתמול היינו באירוע, שבוע שעבר ביום חמישי, תפסה אותנו אזעקה. הילדים עוד היו בתוך בתי הספר. ואני רוצה לומר לכם, בתי הספר, הצהרונים, הגנים, תפקדו לעילא ולעילא. כל הילדים היו בתוך הממ"ד בפחות מדקה וחצי. עמי אסף היו בפחות מ-40 דקות היו בתוך הממ"ד. שלחו, 40 שניות. שלחו לי וואטסאפים. תפקוד מצוין של צוות, של תלמידים, כל הכבוד להם. כולל צהרונים, כולל גנים, כולם. נתקלנו בקושי אתמול, בעמי אסף, אני אומרת את זה בצורה מאוד ברורה. בעמי אסף ובירקון, שהאזעקה תפסה אותנו בשעת רציף. למזלנו, לא קרה לנו אסון. אנחנו לא נבהלים. אנחנו פה. יש לנו חיילים. יש לנו פיקוד העורף. יש לנו צוות מורים רציני. יש לנו הורים. יש לנו תלמידים עם ראש על הכתפיים. תחקרנו אתמול עד אמצע הלילה את האירוע. קמנו בבוקר, אספנו את כל הנהגים, דיברנו איתם, הנחנו אותם, הנחנו אותם להנחיות שאנחנו הוצאנו, לא חיכינו לאחרים. הלכנו לבתי הספר. דיברנו עם צוותי החינוך. עשינו תרגילים עם התלמידים. אנחנו לא מחכים. אנחנו עובדים. יכול להיות שיהיו לנו עוד אירועים כאלה, אבל אנחנו עובדים. כי אנחנו חייבים לא להיבהל, ולהחזיר את מערכת החינוך לעבוד. כי כך אנחנו נשמור על הילדים שלנו, ובמיוחד כשאנחנו הולכים לתקופה מאוד, מאוד ארוכה. אנחנו יכולים לה, אנחנו סומכים עלינו, ברוך השם אני מרגישה שאני מוגנת. שיש לנו צוות מאוד גדול, מאוד רציני, מאוד קשוב, כולל קהילה שתומכת. אני עולה עכשיו מזום עם יחדיו, עם בית ספר יחדיו. עוברים עכשיו ללמוד בבית ספר שהוא מוגן, מה אני אגיד לכם, כמעט כל הצבא נמצא שם. אז בואו נחזיק את זה, בואו לא נהיה היסטריים. לא שאנחנו חפים מטעויות, אבל אם יש, תדברו איתנו. אנחנו פה. אנחנו קשובים. אנחנו נעשה כל מה שאנחנו יכולים. אבל בואו נזכור שאנחנו מחנכים דור, שחייב ללמוד, וחייב לחיות בצורה, שאנחנו לפחות, מספקים לו, אי של יציבות ורוגע.

שרון ספורטס [מנכ"ל המועצה]: הבשיל המצב. אני רוצה להתייחס.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]: כל הילדים היום, שנמצאים היום בתוך מערכת החינוך שלנו, כולל מעונות היום, שהם במסגרת פרטית, יש להם מרחבים מוגנים. אנחנו לקחנו 12 גנים, 12 גנים העברנו ממקום למקום. עבדנו כאן בעבודת סבלנות מטורפת, עם הקהילה והמחלקה הטכנית העברנו, כדי שיהיו להם

מליאה 1.11.23

מרחבים מוגנים יותר. כולל מעונות היום. היום מצאנו מקום בבית ברל, למעון בירקונה שזקוק למרחב, הוא יעבור עכשיו לבית ברל לעבוד. כנ"ל גן ספלולים-

אלי כהן [חורשים]: נני, רק דבר אחד. תעני לי על השאלה. נני. לכולם יש. דיברת על עיקרון הרציפות. כולם רצוף 6 ימים בשבוע לומדים בגן? הכל טוב?

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]: לא, לא.

אלי כהן [חורשים]: למה?

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]: עד 5 ימים.

אלי כהן [חורשים]: כי מחלקים אותם.

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]: חלק.

אלי כהן [חורשים]: כי חלק מגיעים, חלק לא מגיעים.

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]: לחוץ מאוד, נכון.

אלי כהן [חורשים]: כי אין מקום בתוך ה-9 מ"ר.

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]: כן, נכון.

אלי כהן [חורשים]: זה מה שהתכוונתי להגיד. שאין פתרונות מיגון.

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]: לא, יש פתרונות מיגון לכולם. אין ילד שמגיע למערכת החינוך, שאין לו מקלט. אין דבר כזה.

אלי כהן [חורשים]: נכון. אבל בגלל זה לא כל הילדים מגיעים למסגרת החינוך, כי לא לכל הילדים יש.

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]: נכון, נכון.

אלי כהן [חורשים]: זה מה שאמרתי.

אלי כהן [חורשים]: עכשיו אני לא בא בטענות אליך. אני לא בטענה.

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]: יש לנו שני בתי ספר-

מליאה 1.11.23

אלי כהן [חורשים]: אבל אני לא בא בטענה אלייך. אני יודע שזה המצב. ואת לוקחת את זה אישית, וזה לא המקום.

ליאת זלוט [מתן]: אבל נני, ביקשנו להעלות ולהציף, כדי שאנחנו נוכל לטפל. זו בדיוק הבקשה שהייתה לנו פה.

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: טוב, חברים. אני מבקש להתייחס. קודם כל, יש אכן שני בתי ספר שאינם ממוגנים, זאת עובדה. יש להם מיגון מינימלי מאוד, ל-10% אולי מהתלמידים שלהם.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

אורי מרגלית [סגן ראש המועצה]: יחדיו ומעבר אפק. עכשיו, בית ספר יחדיו, הקרקע כבר הופקעה מהקיבוץ, יש כבר תוכנית לבית ספר חדש, אנחנו אמורים, אם משרד החינוך יאשר תקציב בינואר, אז אנחנו אמורים להתחיל לבנות אותו ב-2024. זו אמורה להיות התשובה האמיתית, היא לא תהיה מהרגע להרגע, אבל לא משקיעים פעמיים כסף. אם בונים בית ספר חדש, בונים אותו כבר עם כל המיגון. אז זה האופק שם. במעבר אפק, אין כרגע אופק לזה, ולכן הפתרון הזמני צריך להיות אחר. אני מניח רגע את בתי הספר בצד, כי באמת לתת פתרון מיגון ל-400 ילדים, זה מורכב. עכשיו, זה גם עולה סכומים כאלה שאני לא חושב שהמועצה יכולה להרים אותם, אלא תוך כדי בניית בית ספר חדש. זה הפתרון היחידי האמיתי. נפריד רגע את גני הילדים, שזה יותר בסדר גודל שאפשר להתמודד איתו, וגם בטווח זמן יותר סביר, ובסכומים שאפשר להתמודד איתם. יש נכון לרגע זה, כ-10 גני ילדים, ונני תתקן אותי אם טעיתי, שכנראה הם ה-must, הם גני חובה. בסדר? 8 מהם בקיבוצים, שניים מהם, 3 במושבים, אז 11, שאין להם אכן מיגון, בדיוק כמו שאתה ואחרים פה, אלי. אני חושב שאנחנו, על פי מה שבנצי קודם העלה, ראינו טבלאות מחירים, ראינו שממ"ד, דרך אגב, רק 15 מ"ר. 10 מ"ר הוא לא מספיק בשביל גן ילדים. בדקתי במקומות שיש ממ"דים. זה 15 מ"ר, לא פחות. כדי להכיל גן ילדים שלם עם כל הצוות. ממ"ד כזה הוא 250,000 ש"ח, כולל ההובלה והמע"מ וכו', זה הכי המחירון שבנצי פה הראה, הזול מביניהם. בסדר? הזול מביניהם. אז עוד פעם, זה זמן אספקה של שבועות, אבל זה מה שיש, אז יותר טוב מכלום. אז מה שאפשר לעשות, זה להגיד שהמועצה לוקחת על עצמה 50%, והיישובים ידרשו להשקיע 50% מהתב"רים, לא מהתב"רים, כל אחד שיעשה חשבון מאיפה שיש לו, כדי לעשות מאמץ משותף, ואז אפשר להרים את הפרויקט הזה. זה מה שאפשר לעשות.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: כן, שמוליק.

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: אני רוצה, סליחה.

אלי כהן [חורשים]: או שאתם מביאים להצעת החלטה-

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: רגע אושרת.

מליאה 1.11.23

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: רגע שמוליק, כן.

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: למזלנו, במדינת ישראל יש מלחמה כל 100 שנה. אז אנחנו כל פעם נערכים מחדש, וממציאים את התורה מחדש. שני דברים אני רוצה להגיד, אחד, הדברים האלה, בדיוק כמו שהם קורים עכשיו, קרו לפני שנתיים ולפני 4 ולפני 5. אם מישהו ילך למלחמת המפרץ, והצעתי לשרון שייקח משם את הקלסר של הסיכומים, אז לא יצריך לעשות את הסיכומים בסירקין. אנחנו באותה קדנציה בדיוק. מה שמשנתנה זה רק האמצעים. שום דבר אחר לא משתנה. הרחוב נסגר או על ידי כיבוי אש, או על ידי מגן דוד אדום. זה לא חשוב. ומישהו צריך לנהל את העניין הזה. אותו דבר פה. אנחנו, נגמרת המלחמה, אף אחד לא מתעסק יותר בממ"דים ואת אף אחד זה לא מעניין יותר.

עדי שחר [מתן]: לא נכון. זה עלה על השולחן פה במליאה הזאת, לפחות 4 פעמים.

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: חבריה אני לא מדבר על בתי ילדים, אני מדבר באופן אישי. לא, בהחלט שזה בסדר גמור. אני אומר רק, למה כל פעם צריך-

אלי כהן [חורשים]: חבריה רק להגיד לכם שבחורשים, אני רואה שחורשים, אנחנו כבר עושים את זה. אני מקווה שזה, בימים האלה המועצה עוזרת, ואנחנו נעשה את זה. אבל אני לא מדבר רק על חורשים, אני יושב פה בתוך חבר מליאה.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: סליחה, שמוליק. אתה.

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: אני רוצה להגיד שהדברים האלה צריכים להיות, להוציא את הקלסר, ולראות מה כתוב, ושם להמשיך את הפעולה. לא צריך. אם צריך לעדכן, אז נרענן ונעדכן. אבל דבר שני, אני לא הבנתי עכשיו בנושא התב"רים כלום. אם היישובים יחליטו שמשאירים את הייעוד של התב"ר כמו שהוא נבחר, זה בסדר? אפשר לקבל את התב"ר? או שאתם היום נותנים תב"רים רק לצרכי ביטחון?

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אנחנו לא מלאימים את התב"רים של היישובים. היישובים יודעים שיש להם אפשרות להשתמש בתב"ר שלהם, עבור צורכי ביטחון. אנחנו לא מלאימים את התב"ר, ולא לוקחים את זה אלינו. כן, נכון. אריק?

אריק כספי [רמות השבים]: כאחד שמקשיב ושומע את מה שנאמר פה, יש כאן איזושהי מטרה, להוציא את הילדים להכניס אותם לבית ספר. והתחושה שיש לי, שהם לא מוגנים. אתם רצים, לא לגמרי, האוטובוסים, חלק פה לא מבסוטים מזה. מלכודות וכו'. התחושה שלי, שלא הכל מסודר. אצלי העיקרון, רק רגע, אצלי העיקרון בחיים הוא, אם יש ספק, אין ספק. אז לא, לא לרוץ שהילדים לא ישבו בבית כי יקרה להם משהו. יש ילדים שיכולים לשבת בבית, וכל העולם גם, לא כל הזמן לומד. אז באיזשהו מקום התחושה שלי מאוד לא טובה. הרצון הזה.

מליאה 1.11.23

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אז אני אתקן רגע את הרושם הזה, אם בטעות התרשמת, אם בטעות אנחנו העברנו את המסר הזה, אז בוא אני אבהיר את זה בצורה הכי מדויקת שיש. אנחנו פותחים את מוסדות החינוך שלנו, אך ורק כשיש לילדים שלנו מיגון מלא לכל הילדים. גם אם המחיר הוא, שיש לילדים שלא לומדים כל יום. אנחנו לא מכניסים למוסדות החינוך שלנו, יותר תלמידים ממה שאזורי המיגון יכולים להכיל. אז קודם כל, כל ילד שנמצא במוסד חינוכי, נמצא ב-90 שניות ממרחב מוגן. זה אחד. שתיים, כדי להגיע למוסדות החינוך, לחלק ממוסדות החינוך נדרשים הילדים לנסוע בהסעות שלנו. אנחנו לא הוצאנו הסעות, עד שקיבלנו מפיקוד העורף הנחיה, להוציא הסעות כשהנחיה היא, שיש אזעקה, הילדים שוכבים מתחת לקו החלונות. זו הנחיה פיקוד העורף. הם הגוף המוסמך, הביטחוני, להגיד לנו, מה בטוח, ומה לא בטוח. האם כולנו ברגע זה בטוחים כאן, גם אם ניכנס לממ"ד ב-90 שניות? אני לא יודעת. כנראה שכן. בסבירות הכי גבוהה. אבל אם יהיה עכשיו טיל מלבנון, ויפול בדיוק על הממ"ד שלנו, לא בטוח. אז הגרף של הביטחון, הוא באמת כזה, או נגיד שאנחנו יש רצף לביטחון. ברצף של הביטחון, אנחנו נמצאים מעל ומעבר להנחיות של פק"ר. בסדר? אנחנו עושים כאן הרבה מעבר למה שפיקוד העורף הנחה אותנו. פיקוד העורף מבחינתו, כל הילדים שלנו יכולים לחזור למוסדות החינוך. יש לנו מוסדות חינוך, שאם אנחנו נחזיר את כל הילדים, לכולם יהיה מיגון שם. לקחנו מקדם ביטחון ואמרנו לא רוצים שיהיה להם צפוף כשהם הולכים למרחבים מוגנים. אז לא נביא 1,500 תלמידים בעת ובעונה אחת, למרות שיש לנו לכולם מרחבים מוגנים. אז נכון, חלק מהלמידה היא מדורגת, וחלק מהילדים לומדים יומיים שלושה בשבוע, כי הם בתיכון. אמרתי קודם. אבל ככל שמדובר בילדים צעירים, מהגיל הרך ועד כיתה ג', הם לומדים יום, יום. למעט הסיפור שיש לכם בחורשים. אני לא מכירה עוד הסיפור כזה. עכשיו, הילדים, אני לא מדברת על המעונות הפרטיים הפרטיים. הגנים של המועצה, בכולם הילדים לומדים. ובכיתות א'-ג', בכוונה, שיהיה יום יום להורים גם את הפתרון לצאת לעבודה. והילדים יהיו בטוחים. הבוגרים יותר, אנחנו עושים שם כמו שאמרתי, את הדירוג. יכול להיות שעם הזמן, ועם שגרת החירום, ועם התרגול, אנחנו לאט לאט נעלה את היקף התלמידים הלומדים. ואז יכול להיות שכן, יהיה בית ספר עם 1,500 תלמידים עם מרחבים מוגנים, שהוא מתורגל, והם יודעים איך להגיע. הסעות ובדרך להסעות, יכול להיות שגם שם, אנחנו נעשה דירוגים. זאת אומרת שלא כולם בבד אחת יוצאים עכשיו להסעה. אבל נכון לעכשיו, אין כאן בתוכנית הביטחון שלנו, אין בקיעים. אין בקיעים. תוכנית הביטחון שלנו, היא 100%, לא, היא 150%. היא יותר ממה שגם משרד החינוך, וגם פיקוד העורף הנחו אותנו. היא יותר.

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: הבקיע היחידי שאני [...] איתו-

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: ההסעות?

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: זה שאתם מוותרים על הגנים הפרטיים.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אנחנו לא מוותרים.

מליאה 1.11.23

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: לדעתי אתם צריכים להיכנס לזה-

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אנחנו לא מוותרים.

שמוליק מריל [גבעת השלושה]: ולדרוש אותו דבר.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: בדיוק היום העברנו גן פרטי מירקונה לבית ברל. לא היינו חייבים. בדיוק

לפני שבוע, גיידה וברל, מצא פתרון ל-3 גנים פרטיים.

*** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.**

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אגב, בחלק מהגנים, יש גנים פרטיים שלנו ש-90% מהילדים בכלל לא

מהמועצה. ועדיין, ככל ואנחנו יודעים למצוא להם פתרונות, אנחנו מוצאים פתרונות. גם בצופית, היישוב

מצא פתרון לגן פרטי. בסדר?

*** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.**

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אתה יודע שיש כל מיני אנשים שפתחו בבית שלהם גנים פרטיים, ואין להם

ממ"ד? יש גם כאלה. אנחנו לא נותנים, ככל שאנחנו יודעים, מבחינתנו ומבחינת פיקוד העורף, אין רישיון

הפעלה לגן פרטי אם אין לו מיגון. כן.

איתן יפתח [אלישמע]: לגבי המתווה שהוצג לגבי הממ"מים, 15 מטר, הייתי רוצה שזה גם יורחב, גם

למחברים ציבוריים בכל יישוב. שיהיה לו את האפשרות שיהיה לו 50-50. שיוכל לפחות להניח, לפחות אחד

או שניים, איך שתחליטו, אבל שתהיה איזו אפשרות להשתתפות גם במרחב הציבורי, במקומות שאין אותם,

וצריך אותם. גם בחלק מזה זה שנחזור לשגרה מסוימת, גם במרחבים האלה.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אני לא יכולה להבטיח שיש לנו היום את היכולת הכלכלית לעשות את זה,

בשעה שיישבים יש יותר יכולת כלכלית ממה שלנו עכשיו במועצה יש. יש יתרות כספיות ביישובים

שמאפשרות לעשות את זה.

איתן יפתח [אלישמע]: בסדר, זה החצי שלהם. הם ישתמשו בזה.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: הכל שלהם. ה-100% שלהם. 16,000,000 ש"ח יושבים היום, ביישובים

שלנו, ב-100% שלהם, כדי-

איתן יפתח [אלישמע]: אני אצלי ביישוב, אני אקח דוגמה מה שראיתי. יש 140,000 ממה שרשום, ועולה

ועולה 250 או 260.

מליאה 1.11.23

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אין בעיה, תקבלו קדם מימון.

איתן יפתח [אלישמע]: לא, לא קשור. אני אומר, אני חושב שכמו שנותנים את התב"ר, שחצי המועצה וחצי היישוב, הוא לא צריך להיות רק בנושא של-

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: איתן, השלכות הרחב הן כאלה שלא נוכל לעמוד בהן.

איתן יפתח [אלישמע]: בואו תבדקו.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לא, אנחנו לא מדברים על זה.

איתן יפתח [אלישמע]: 40%. לא משנה. אבל צריך, אני לא חושב לפסול את זה על הסף.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אנחנו נעשה מיפוי של זה. אני לא יכולה להגיד היום כלום, כי אנחנו לא יודעים מה השלכות הרחב-

איתן יפתח [אלישמע]: אולי יש ישובים שלא צריכים.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לעומת גני הילדים, שכאן אנחנו עושים מיפוי, ואנחנו יודעים מה השלכות הרחב. נצטרך לעשות מיפוי של זה. נכון לעכשיו, אין לנו אפשרות. נעשה מיפוי, נראה.

איתן יפתח [אלישמע]: למה, אבל עוד פעם? קודם כל אנחנו נותנים למקומות שצריכים. אז-

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: חברים. לא עשינו מיפוי. איתן, אתם לא היחידים במועצה. יש עוד 30 יישובים. מה?

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אוקי. אני רוצה להעלות את התב"רים להצבעה.

דורון זייצל [אייל]: [...] שאני מדבר על זה, זה הנסיעות. יש מאות תלמידים, שיסעו יום יום, אייל למשל, זה שעה ביום. כל יום יש אזעקות באזור רמות, כל יום.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: נכון, אבל דיברנו על זה דורון.

דורון זייצל [אייל]: לא, אבל לא נותנים על זה את הדעת. נוסעים מאות ילדים, בלי אף מבוגר, כל יום שעה? וזה נראה לנו בסדר? כי פיקוד העורף אמר שזה בסדר?

מליאה 1.11.23

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: דורון, קודם כל, אנחנו עושים פגישות עם הנהגות ההורים. אם הורים לא רוצים להסיע את הילדים שלהם בעצמם, מוזמנים ללוות את ההסעות. כל הנהגות ההורים, כל מנהלי בתי הספר, יודעים. הורה בבוקר שרוצה לעלות בהסעה וללוות, ואנחנו אומרים בוא נעשה מיפוי, תוכנית עבודה. יש מועצות אזוריות, ששם יש היענות. ששם יש היענות הורים, והורים עולים מלווים, ואחר כך מחזירים אותם חזרה. נוסעת אחרי האוטובוס-

דורון זייצל [אייל]: זה באחריות ההורים?

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: כן, כן.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: מה הם ביטלו? כי היא לא מועצה אזורית. בסדר, אבל גם בעיריית תל אביב ילדים יכולים לעלות לאוטובוס, ובתל אביב ילדים יכולים ללכת ברגל לבית הספר. במועצה האזורית, ילד שאין לו הסעה, לא יכול ללמוד. לכן הסעה היא must. אנחנו אין לנו אוטובוסים ממוגני ירי, וגם לא ממוגני טילים. אין לנו. זאת ההנחיה. כל המועצות האזוריות מסיעות. ואני אומרת שוב, אין לנו כוח אדם. אם היה לנו כוח אדם, אנחנו לקחנו חלק ניר מהעובדים שלנו, עשינו להם הסבה, הם מסתובבים עם אקדחים. הם מסתובבים עם המכונות הפרטיות שלהם, שמנו להם צ'אקלקה, והם עושים שם בכל המועצה הבטחה היקפית. אין לנו מספיק עובדים, כדי לעלות אותם על האוטובוסים, עם כל אוטובוס שיוצא כאן. כן, גם ההורים יכולים בבוקר להתלוות, ועושים את זה בהרבה מועצות אחרות. המכונות שנוסעת אחרי האוטובוס, מסיעה את ההורה שהיה באוטובוס, ומחזירה אותו לנקודה שממנה הוא יצא. אפשר לפני שיוצאים לעבודה. הצענו את זה למנהלות בתי הספר. הצענו את זה להנהגות ההורים, ואני אומרת שוב, אני רואה שיש מועצות שזה עובד מאוד יפה, יכול להיות שגם אצלנו זה יעבוד. בחלק מההסעות זה כבר עובד, נני מתקנת. זה כבר עובד זה בחלק מהקומות.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: .

** נני רייזנברג עונה לא באמצעות המיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: הייתי בזום תושבים בכפר מעש אתמול, והם החליטו, שכיתת הכוננות שלהם, כל פעם יהיה אחד מהכיתה שעולה בבוקר.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

מליאה 1.11.23

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: כן בסדר. אז אני אומרת שזו גם התארגנות וולונטרית, אבל מעבר לזה, אנחנו גם מוכנים לרכז את זה. ועשינו פנייה מרוכזת. הוצאנו דף רישום. הוצאנו דף רישום לכל ההורים. מי שרוצה להירשם לפי מועדים. לפי מערכת שעות. יובל, בוא נגיד שלום. נציג אותך בפני חברי המליאה שלנו. חברות וחברי המליאה. יובל שלנו קצין היקל"ר. הקצין המדהים ביותר שיש של פיקוד העורף. מגיע לו מחיאות כפיים. שתדעו לכם, מפרוץ המלחמה, הבן אדם ישן כאן בחמ"ל בסדר? ישן כאן בחמ"ל, ער כאן בחמ"ל, נמצא בכל זום יישובי, ואני מציעה למי שעוד לא עשה זום ביישוב שלו, אנחנו עושים זום עם החמ"ל שלנו, ואם יש שאלות, אנחנו עונים על כל התשובות. ועוד 10 דקות אנחנו עולים לזום כזה עם הורים של בית חינוך, לכן ברשותכם, ואנחנו מעלים להצעה את התב"רים.

אייל מילר [גת רימון]: רגע, יש שאלה שהעליתי בזום לפני יומיים, ולא קיבלתי על זה תשובה. הילדים, והגנים נפתחים בשעה 8:00, יש התקבצות גדולה של הורים וילדים לפני השערים של שני גנים בכפר מעש. אני לא מבין למה הם נסגרים, אם כולם ב-8:00. למה לא שתבוא קבוצה אחת ב-7:30. יהיה לזה רישום, נחלק את העומס במגרש חנייה שם.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: נני רוצה לענות?

*** נני רייזנברג עונה לא באמצעות המיקרופון**

נני רייזנברג [מנהלת אגף החינוך]:

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לפני שמחליפים נושא, חברים, אייל אתה צודק.

ליאת זלוט [מתן]: פחות מדקה. נני, אני רוצה להגיד לך תודה. לכל הצוות. אתם עובדים סביב השעון. באמת תודה גדולה מכולם. תודה.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: מגיע להם. תודה.

אייל מילר [גת רימון]: לא, אין לנו בעיה, כי אנחנו עוברים על התקנות של רשות של העורף, של פיקוד העורף. לא, כי בפיקוד העורף אומרים 30 איש מחוץ לגן מותר להיות.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אייל, אתה צודק. אנחנו צריכים לתת תשובה בעניין הזה, אנחנו נבדוק וניתן. אני מעלה הצבעה לתב"רים, בבקשה.

[3] תב"רים

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: רגע, רגע, שנייה. אנחנו נעבור על התב"רים, לרבות התב"ר הנוסף שאני מבקשת להצביע עליו בנפרד. כן.

מליאה 1.11.23

מאיה עוז [גזברית המועצה]: יש לכם את זה מול העיניים, אז אני אעבור על זה.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: הגדלה של 358,000 ש"ח גני עם סלילה. מדובר על תב"ר שגדל מהיטלי סלילה עם תושבי גני עם.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: תב"ר שני, תב"ר חדש, חירום מלחמה 450,000 ש"ח, שאמור לממן את ההוצאות שהיו למועצה עד כה, ואת ההוצאות שאנחנו צופים בשלושת החודשים הקרובים. תב"ר הבא, חירום מלחמה יישובים 20,000 ש"ח, לכל יישוב. 600,000 ש"ח בסך הכל. מקרן הפיתוח. שני התב"רים הבאים הם תבר"ים על חשבון משרד הביטחון. תב"ר ראשון, מערכת טכנולוגית למתן. קיבלנו הרשאה ממשרד הביטחון עבור רכש של 3 מצלמות תרמיות למתן.

** חברת מליאה שואלת שאלה ללא מיקרופון.*

מאיה עוז [גזברית המועצה]: זה רק למתן.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אני מבקשת להעלות את כל התב"רים האלה להצבעה, ואז אני את התב"ר-

מאיה עוז [גזברית המועצה]: רגע. ירחיב, שיקום גדר ביטחון, 214,917 ש"ח. גם כאן קיבלנו אישור ממשרד הביטחון על 195,000 ש"ח, כאשר היתרה היא מכספי היישוב. התב"ר הבא, הקמת תחנת מד"א בנווה ימין.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: זו התחנה שישבה במועצה. זו הקמת תחנה שישבה במועצה כאן, עבדה 16 שעות ביום, עכשיו היא תעבוד 24/7. הם לא רצו להישאר כאן במועצה, משום שהיציאה שלהם מהמועצה כרוכה בשערים, והם ביקשו להיות ביישוב שהוא במרכז המועצה, והיציאה משם היא מהירה. מד"א רכשו עכשיו עוד אמבולנס, 24/7, יתנו שירותים לתושבי המועצה שלנו. בנווה ימין הסכימו להקצות להם מבנה. המבנה הזה עבר איזושהי עקומה כדי שמד"א יוכלו לאשר אותו.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: ותב"ר אחרון, זה תב"ר שאנחנו מוסיפים. הוא לא נמצא כאן ברשימה.

** חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: למד"א. הקצאה למד"א. העבירו אותו למד"א.

** חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: כן. לשימוש מד"א עבור המועצה. כן.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: ותב"ר אחרון, מיגון גני ילדים, חובה, על 2,500,000 ש"ח. כאשר חצי מזה, 1,250,000 מקרן הפיתוח, וחצי מימון היישובים. חשוב לי להדגיש, סך התב"רים כרגע ברשימה-

מליאה 1.11.23

* חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: למה זה בנפרד? תב"ר נפרד. זה תב"ר.

אלי כהן [חורשים]: חדש תצביע. אתה תמיד מצביע נגד, אז תצביע גם על זה נגד.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: רגע חברים, שנייה. אני אמרתי מלכתחילה. התב"רים שקיבלתם מראש, מצביעים עליהם בנפרד, ועל התב"ר השני בנפרד.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: אוקי.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: ההצבעה הראשונה על התב"רים שנאמרו עד עכשיו. מי בעד? מי נמנע? מי נגד? פה אחד.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את תב"רים 6-1.

[4] בקשה להעלות את שיעור עומס המלוות שלנו מ-34% ל-35%.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: עכשיו, התב"ר שלא היה ברשימה, שעלה כאן לאור הדיון שהיה כאן, שהתב"ר הזה מיועד להיות תב"ר מיגוס. עבור קודם כל ילדים בחינוך הקדם יסודי, ואחר כך ככל שתהיה שנדרש, נבדוק אותם לגבי מיגון אחר נחוץ. התב"ר שאנחנו מבקשים להעלות כאן, הוא 1,500,000 ש"ח.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: 2.5.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: 2,500,000. 1,250,000 המועצה, 1,250,000 מהיישובים שיירצו לעשות matching. זה התב"ר. 2,500,000.

* חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אז אני אסביר. אנחנו נצטרך לקחת הלוואה, ולהגדיל את גודל המלוות שלנו, מ-34%, ל-35%.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: אז זו עוד החלטה.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: זו עוד החלטה, בסדר? רגע, זו החלטה הראשונה.

* חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.

מליאה 1.11.23

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אז אני אמרתי, איתן.

** חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: זה שתי הצבעות נפרדות.

** חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.*

דובר לזיהוי: אבל לעשות את זה ככה זה לא נכון. כי אנחנו רוצים לדעת א', 2.5 בכל יישוב. כמה ילדים צריך, מה הגודל של הממ"ד שצריך. מה הגודל של הזה. אבל-

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: כיוון שאנחנו בימות מלחמה, שנייה חברים, יש, רגע-

** חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: חברים. אני לא מבינה כשכולם מדברים ביחד. אני אסביר שוב. אני אסביר שוב. שניים, שניים אלי, אלי חברים, אני רוצה לסגור את זה. 2,500,000 ש"ח, ב-matching של 50% מול היישובים, לכשתהיה רשימה ממופה, מסודרת, תקבלו אותה. קודם כל אנחנו צריכים לבקש הלוואה, ולקבל אישור להלוואה, ואנחנו מבקשים להעביר עכשיו הצבעה על כך שאתם מאשרים שנעלה את שיעור המלוות שלנו מ-34% ל-35%. מי בעד? מי נמנע? מי נגד? פה אחד.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את תב"ר מספר 7 - העלאת שיעור המלוות שלנו מ-34% ל-35%.

[5] תב"ר 8 - תב"ר חדש - השקעה של 2,500,000 ש"ח בחלופה של matching, של 50% מול היישובים לצורך מיגון ביישובים

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: עכשיו אני מבקשת לאשר 2,500,000 ש"ח בחלופה של matching, של 50% מול היישובים למיגון ביישובים, ואתם תקבלו רשימה מסודרת של זה, בהתאם למיפוי מקצועי שיגיע לכאן.

** חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לא. מה פתאום, מה פתאום? מי בעד?

** חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אני אמרתי למיגון ממ"דים בלבד. גני ילדים.

מליאה 1.11.23

מאיה עוז [גזברית המועצה]: גני ילדים חובה.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: כן, זה קודם כל.

** חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: בוודאי. גני ילדים.

מאיה עוז [גזברית המועצה]: גני ילדים חובה.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אמרתי, גני ילדים חובה. מי בעד? מי נמנע? מי מתנגד?

** חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: חובה. חובה. לא, לא, פרטי. רק של גיל-

מאיה עוז [גזברית המועצה]: של גיל חינוך חובה.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: לא, של גני ילדים שהם ממלכתיים. הממלכתיים שלנו. חינוך חובה. כן. אז מי מתנגד אני רוצה לדעת? מי נמנע? פה אחד.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת ברוב קולות את תב"ר מספר 8 - השקעה של 2,500,000 ש"ח בחלופה של matching, של 50% מול היישובים לצורך מיגון ביישובים.

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: חברים, שנייה לפני שאנחנו מתפזרים.

** חברת מליאה מדברת ללא מיקרופון.*

אושרת גני גונן [ראש המועצה]: אוקיי, מתנגד אחד. חברים אני רוצה להגיד לכם תודה. תודה רבה על הסולידריות, על ההצבעה הזאת האחראית, על המחויבות העמוקה בשולחן עגול. אני יודעת שהתב"ר הזה יגיע לחלק מהמקומות ולחלק מהמקומות לא, וזו בעיניי הצבעה סולידרית, על פי הצורך. פעם אחת. תודה, תודה לכולם. תודה רבה.

הישיבה ננעלה

בברכה,

מליאה 1.11.23

שרון סספורטס,
מנכ"ל

מאיה עוז, גזברית
המועצה

אושרת גני גונן, ראש
המועצה